



ČESKÁ REPUBLIKA  
**ROZSUDEK**  
**JMÉNEM REPUBLIKY**  
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl samosoudkyní Mgr. Helenou Mörtlovou v hlavním líčení konaném dne 19. května 2021 v Táboře

**takto:**

**Obžalovaní**

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], OSVČ, trvale bytem [adresa obžalovaného],

a

právnícká osoba Český střelecký svaz, z.s. – sportovně střelecký klub Tábor, IČ: 47267895, se sídlem Čekanice 266, 390 02 Tábor,

**jsou vinni, že**

obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jako předseda právnické osoby Český střelecký svaz, z.s. – sportovně střelecký klub Tábor, IČ: 47267895, která je provozovatelem střelnice na pozemku parcelní [číslo] v katastru [část obce], části [obec], okres [okres], jednající jménem této právnické osoby a v jejím zájmu,

obžalovaná právnická osoba Český střelecký svaz, z.s. – sportovně střelecký klub Tábor, IČ: 47267895, jednající prostřednictvím statutárního zástupce obžalovaného [celé jméno obžalovaného], která je provozovatelem střelnice na pozemku parcelní [číslo] v katastru [část obce], části [obec], okres [okres],

každý z obžalovaných

nezajistil, aby na úseku,, A“ střelnice, který je vyčleněn i pro střelbu z dlouhých zbraní, byl výstřelný prostor, dopadiště i valy ve vyhovujícím stavu, připustil, že se na nich nacházely pevné předměty, což mělo za následek, že dne 15. 10. 2017 kolem 14.40 hodin se střela vystřelená na úseku,, A“ ze zbraně CZ 858 Taktikal-4V, výrobní číslo [anonymizováno], ráže 7,62x39 náhodně

odrazila od pevného předmětu nacházejícího se na dopadišti valu, opustila ohrožený prostor střelby a ve vzdálenosti 1,8 km od střelnice ve Stoklasné Lhotě zasáhla [celé jméno poškozeného], narozeného [datum], pohybujícího se na jeho pozemku parcelní [číslo] který utrpěl zranění v podobě zástřelu dutiny břišní v oblasti malé pánve s perforací močového měchýře s obvyklou dobou léčení kolem 2 měsíců, obžalovaný [celé jméno obžalovaného] takto jednal ačkoliv z titulu své funkce statutárního zástupce právnické osoby byl podle platného provozního řádu střelnice zodpovědný za technický stav střelnice, zejména jejich výstražných a bezpečnostních prvků, přičemž za vznik tohoto následku odpovídá každý z obžalovaných samostatně,

**tedy**

**obžalovaný [celé jméno obžalovaného]**

jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví a čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho funkce,

**obžalovaná právnická osoba Český střelecký svaz, z.s. – sportovně střelecký klub Tábor**

jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví a čin spáchala proto, že porušila důležitou povinnost vyplývající z její funkce,

**čímž spáchali**

**obžalovaný [celé jméno obžalovaného]**

přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

**obžalovaná právnická osoba Český střelecký svaz, z.s. – sportovně střelecký klub Tábor**

přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

**a odsuzují se**

**obžalovaný [celé jméno obžalovaného]**

podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku a za užití § 67 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu v počtu 220 denních sazeb po 250 Kč, tedy v celkové výši 55 000 Kč (padesát pět tisíc korun českých).

Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku se obžalovanému povoluje uložený peněžitý trest splácet ve splátkách po 4 600 Kč (čtyři tisíce šest set korun českých) měsíčně, první splátku necht' zaplatí do 15 dnů od převzetí výzvy k jejímu zaplacení, každou další pak nejpozději k 20. dni měsíce následujícího po měsíci, v němž zaplatil první splátku, přičemž se určuje, že výhoda splátek peněžitého trestu odpadá, jestliže obžalovaný nezaplatí dílčí splátku včas.

**obžalovaná právnická osoba Český střelecký svaz, z.s. – sportovně střelecký klub Tábor, IČ 47267895, se sídlem Čekanice 266, 390 02 Tábor**

podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku a za užití § 15 odst. 1 písm. c), § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, a za užití § 67 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a § 68 odst. 1 trestního zákoníku k peněžitému trestu v počtu 100 denních sazeb po 1 000 Kč, tedy v celkové výši 100 000 Kč (sto tisíc korun českých).

Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku se obžalované povoluje uložený peněžitý trest splácet ve splátkách po 8 500 Kč (osm tisíc pět set korun českých) měsíčně, první splátku necht' zaplatí do 15 dnů od převzetí výzvy k jejímu zaplacení, každou další pak nejpozději k 20. dni měsíce následujícího po měsíci, v němž zaplatila první splátku, přičemž se určuje, že výhoda splátek peněžitého trestu odpadá, jestliže obžalovaná nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou oba obžalovaní povinni zaplatit společně a nerozdílně na náhradu škody a nemajetkové újmy níže uvedeným poškozeným tyto částky:

- poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČ 47672234, se sídlem Jeremenkova 161/11, Vítkovice, 703 00 Ostrava, částku 99 625 Kč,

- poškozenému [příjmení] [celé jméno poškozeného], narozenému [datum], trvale bytem [adresa], nyní bytem [adresa poškozeného], částku 885 206 Kč, z toho za náhradu za ztrátu na výdělek částku 37 332 Kč, náklady na léky částku 2 524 Kč, na náhradě bolestného částku 187 605 Kč, na náhradě ztížení společenského uplatnění částku 542 045 Kč, za psychické útrapy částku 100 000 Kč a za náklady spojené s péčí o jeho zdraví částku 15 700 Kč.

- poškozené [titul] [jméno] [příjmení], narozené [datum], trvale bytem [adresa poškozeného] za psychické útrapy částku 200 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený [příjmení] [celé jméno poškozeného], [datum narození], trvale bytem [adresa], nyní bytem [adresa poškozeného], odkazuje se zbytkem svého nároku náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

### Odůvodnění:

1. V hlavních líčeních, která byla všechna konána v nepřítomnosti obžalovaného [celé jméno obžalovaného], soud přečetl podle § 207 odst. 2 trestního řádu jeho výpověď z přípravného řízení, dále vyslechl tyto svědky: poškozeného [příjmení] [celé jméno poškozeného], jeho manželku [titul] [jméno] [příjmení] a svědka [příjmení] [jméno] [příjmení]. Soud také vyslechl tyto znalce: [anonymizováno] [jméno] [příjmení], tedy znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, znalce [anonymizována dvě slova] [jméno] [příjmení], znalce [příjmení] [jméno] [příjmení], [anonymizováno] [jméno] [příjmení] a [anonymizováno] [jméno] [příjmení], tedy znalce z oboru balistiky. Za souhlasu všech procesních stran byly pak podle § 211 odst. 6 trestního řádu čteny úřední záznamy o vysvětleních těchto osob: [jméno] [příjmení], [jméno] [celé jméno poškozeného], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [anonymizováno] [jméno] [příjmení] a [anonymizována dvě slova] [jméno] [příjmení]. Provedeny byly též četné důkazy listinného charakteru, z nichž ty nejpodstatnější a zjištění z nich plynoucí jsou níže citovány. Po zhodnocení všech ve věci provedených důkazů dospěl soud k závěru, že je na místě rozhodnout odsuzujícím rozsudkem jak ohledně obžalovaného [celé jméno obžalovaného], tak ohledně obžalované právnické osoby. Důvody jsou následující:

2. Ani jeden z obžalovaných se nedoznal. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] ve své výpovědi uvedl, že k věci nemá co říci. Opatrovník právnické osoby uvedl pouze to, že důkazy uvedené ve spise neprokazují vinu obžalované právnické osoby a následek způsobený poškozenému není v příčinné souvislosti s porušením jakékoliv povinnosti ze strany obviněné právnické osoby. Více se také k věci nevyjádřil.

3. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v přípravném řízení do spisu zaslal své písemné vyjádření, v němž uvádí mimo jiné, že se ve spise nenachází žádný důkaz, na základě kterého by mohly být činěny závěry, že mělo dojít k porušení konkrétní povinnosti obviněnými a že v příčinné souvislosti s tím vznikl následek, který je kladen za vinu obžalovaným, či že došlo k odrazu střely právě od pevného předmětu z dopadistě valu střelnice SSK Čekanice. Není podle něj ani žádný důkaz, který by svědčil o tom, že individuální střela, která zasáhla poškozeného a způsobila mu zranění, byla vystřelena právě ze střelnice SSK Čekanice a nikoliv z jiného místa v čase blízkém návštěvě střelce na střelnici.

4. Ve věci byli v přípravném řízení vyslechnuti všichni tehdejší správci střelnice, a to [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], tedy pomocný správce.

5. [jméno] [příjmení] zejména uvedl, že je členem klubu a vykonává funkci hlavního zbrojře a správce střelnice. V případě, že má službu, se stará podle provozního řádu o chod střelnice. Provozní řád je vyvěšen před vstupem do objektu a je veřejně přístupný. Každý nově příchozí je správcem střelnice seznámen s provozním řádem, je zapsán do provozní knihy a svým podpisem potvrzuje seznámení se s provozním řádem. Funguje to tak, že když přijde zájemce o střelbu, je dotázán, zda se seznámil s provozním řádem, držitelé zbrojního průkazu tento předkládají a zbrojní průkaz se zapisuje do střeleckého deníku. Do deníku se dále zapisuje datum, čas příchodu a odchodu do střelnice, jméno a příjmení a číslo zbrojního průkazu. To celé svým podpisem stvrzuje před odchodem na střeliště střelec. Osoby bez zbrojního průkazu musí být v doprovodu osoby, která vlastní zbrojní průkaz. Držitel zbrojního průkazu je v tomto případě poučen o tom, že musí dodržovat zákon o zbraních a střelivu a za veškeré jím svěřené zbraně osobám bez zbrojního průkazu nese odpovědnost. Osoby bez zbrojního průkazu se také zapisují do střeleckého deníku. U těchto se zde uvádí číslo občanského průkazu. Jsou seznámeni s tím, že za veškeré jejich jednání odpovídá osoba, od které mají zapůjčenou zbraň. Za tuto osobu nese plnou odpovědnost osoba se zbrojním průkazem. Dne 15. 10. 2017 měl na střelnici službu od 8.00 hodin, měl končit ve 13.00 hodin, kdy měl službu přebírat další správce, a to [jméno] [příjmení]. Vzhledem k tomu, že byla zvýšená návštěvnost, tak se dohodli, že jeden bude dohlížet na střeliště a druhý bude v kanceláři a bude sledovat kamery a zapisovat nově příchozí. On proto ve střeleckém deníku změnil svůj odchod z 13.00 hodin na 18.00 hodin. Toho dne v odpoledních hodinách přišli na střelnici stálí hosté, a to jeden myslivec a dva sportovní střelci. Myslivec se řádně zaregistroval a vybral si volný palpost v sektoru A, který je určen pro dlouhé střelné zbraně. Sportovní střelci také střelili v sektoru A. Obecná praxe je taková, že po zabrání palpostu si střelec připraví papírový terč, který mu vyhovuje a sám si ho odnese na vzdálenost 50 nebo 100 metrů, poté sám provádí střelbu samostatně dle provozního řádu. Správce střelnice není přímo u konkrétních střelců, proto je na střelnici v provozu kamerový systém s nahráváním a ukládáním dat. V tu dobu přišli na střelnici další tři muži, které osobně nezná, zapisoval je kolega [příjmení]. Ten je také řádně poučil a doprovodil je na palposty v sekci A. On sám v tu dobu na druhé straně střelnice v sekci A obsluhoval jiného klienta. Nevěděl, z čeho ti tři muži střelí. Setkal se s nimi až skrz okénko v kanceláři při placení. Slyšel, jak se jeden baví se [jméno] [příjmení] o zbraní Hecklerkoch MP5. On této debatě nevěnoval pozornost, odbavoval dalšího klienta. Chvilí po odchodu těchto tří mužů přijeli policisté a sdělili mu, že došlo ke střelnému zranění mimo střelnici v dráze dopadové plochy. On proto zahájil úkony správce střelnice v mimořádné události. Není si vědom, že by někdo na střelnici porušil provozní řád střelnice. Ani po zhlédnutí videa žádné porušení provozního řádu neshledal. Následně doplnil, že činnost ve střeleckém klubu je zájmová aktivita, veškeré funkce lidé vykonávají zdarma a dobrovolně. V době od vydání nového provozního řádu se na čelním záchytném valu nic nedělalo, tím myslí zásahy, které by snižovaly bezpečnost provozu střelnice.

6. [jméno] [příjmení] zejména vypověděl, že je jedním ze čtyř správců střelnice. Dalšími jsou pan [příjmení], [celé jméno obžalovaného] a [příjmení]. Uvedeného dne měl mít službu od 13.00 hodin. Předtím měl službu pan [příjmení]. Protože byl na střelnici velký provoz, zůstal zde i pan [příjmení]. On měl službu na vstupu, což je kontrola dokladů, sledování kamer a kontrolní obchůzky. Pan [anonymizováno] se pohyboval v sekci krátkých zbraní, která se nachází v zadní části střelnice. Na střelnici byli sportovní střelci, ti přišli předtím, než on nastoupil a zapisoval je pan [příjmení]. Co se týče krátkých zbraní, tak tam přišlo lidí hodně, je to zapsáno v deníku. Co se týče dlouhých zbraní, tak po jedné hodině, když měl službu u okénka, přišel jeden myslivec s kulovnicí. Tohoto zapsal, osobu nezaváděl, protože muž střelnici znal. Kolem 14.00 hodin přišly tři osoby. První mu ukázal zbrojní průkaz a zároveň i služební průkaz policie, jaké složky však neví. Další dva pánové, kteří přišli jako doprovod, se prokázali občanskými průkazy. Bylo mu sděleno, že nemají zbrojní průkaz, ale že jsou také policisté. Služební průkazy neviděl. Všechny tři zapsal do provozního deníku, vizuálně identifikoval zbraně, do ruky je nebral. Ví, že měli osmapadesátku, brokovnici pumpu a krátkou zbraň. Jelikož byli tito muži na střelnici

poprvé, tak jim ukázal střelecká stanoviště a zavedl je do terčovny, kde s nimi připravoval terče. V tom přišli další lidé, proto musel zpět ke vstupu, ale ještě než odešel, řekl jim, kam mají jít. Poučil je, že mohou střílet z plochy, protože jsou ozbrojená složka, pokud zachovají bezpečnostní pravidla. Ozbrojené složky a sportovní střelci mohou střílet z plochy se souhlasem správce, který on jim tímto dal. Asi po dvaceti minutách šel na kontrolu, začal u těch třech policistů, viděl jejich manipulaci se zbraní. Toto bylo v pořádku. Se zbraní pracovat uměli, což on viděl i předtím na kamere v kanceláři. Prošel ostatní střelce, kteří používali dlouhé zbraně, a poté kontroloval střelce krátkých zbraní. Střelnici prochází vždy, když u okénka nejsou lidé a průběžně sleduje i kamery. Tato skupinka tří osob odcházela kolem 15.10 hodin. V 15.15 hodin přijeli na střelnici uniformovaní policisté, kteří něco řešili s panem [příjmení]. Následně se dozvěděl, že mělo dojít k postřelení ve [část obce]. Po nějaké době došlo k zastavení střelnice a střelci opustili prostor střelnice a čekali na příjezd policistů v klubovně. Střelnice patří Sportovní střeleckému klubu Tábor, jeho předsedou je pan [celé jméno obžalovaného]. Bezpečnostní prvky, jako je val, betonové zdi a neprůstřelné přístřešky vychází ze studie, kterou zpracovával pan [příjmení]. Provozní řád vytvořil pan [příjmení]. U jednání s těmito nebyl. Statutární osobou střelnice je pan Šanda. Z jeho pohledu a podle jeho znalostí se domnívá, že na úseku dlouhých zbraní je vše v pořádku. Co se týče financování bezpečnostních prvků (zdi a balistické přístřešky), stálo to kolem 2 milionů Kč. Co se týče zadního valu, staví ho firma A, což si financují sami, neboť zde ukládají stavební suť a hlinu. V doplněném vysvětlení uvedl, že je členem klubu, žádnou finanční odměnu za činnost správce nedostával, kdy se budoval předmětný val, není schopen uvést.

7. [jméno] [příjmení] zejména uvedl, že na střelnici působí jako pomocný správce při otevírací době pro veřejnost. V předmětný den tam ale nebyl. Kolem 17.00 hodin mu volal obžalovaný [celé jméno obžalovaného] s tím, aby na střelnici přijel, že potřebuje záznamy z kamerového systému. Na místě zjistil, že došlo k nějaké události a že je třeba vytáhnout z kamerového systému nějaký úsek od určitého času do určitého času a konkrétní střeliště. Bylo to na žádost přítomné Policie ČR. Jednalo se o úsek, kde se střílí z dlouhých zbraní. Odpovědným zástupcem střelnice je obžalovaný [celé jméno obžalovaného], on je pouze zaměstnancem. Na střelnici vykonává placené práce. Vyjádřil se k tomu, co jako správce střelnice konkrétně dělá. Pokud vykonává funkci správce střelnice, zapisuje se do knihy. Střelnice je pro veřejnost otevřená v neděli od 13.00 do 18.00 hodin a ve středu od 14.00 do 20.00 hodin. On dochází na střelnici pouze v době, kdy zde může střílet veřejnost. Co se děje na střelnici během jiných dnů, to neví, protože tam není. I on následně uvedl, že není schopen konkretizovat, kdy se co na střelnici budovalo.

8. Ve věci byli dále vyslechnuti již v přípravném řízení všichni tři střelci ([jméno] [anonymizováno], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]), kteří na střelnici předmětný den stříleli ze zbraně, z níž vylétla střela, která zranila poškozeného [příjmení] [celé jméno poškozeného].

9. Jak bude ještě konstatováno níže, nepodařilo se přesně identifikovat osobu, která střílela z předmětné zbraně v okamžiku, kdy vylétla zraňující střela. Výše uvedení střelci se ve střelbě s touto zbraní střídali po velmi krátkých časových intervalech, s ohledem na časové zpoždění od doby zranění do doby, kdy byl přijat telefonát poškozeného na linku 155, tedy v době 14:4 5:57 hodin, není možné toto identifikovat. Osoba konkrétního střelce ovšem není pro závěr o vině směrodatná, střelci nejsou zcela oprávněně viněni obžalobou, žádný z nich nebyl trestně stíhán, ostatně nebylo na podkladě provedeného dokazování zjištěno ani jakékoliv jejich pochybení.

10. [jméno] [příjmení] vypověděl, že je zaměstnán jako městský strážník Městské policie Prahy 8, je držitelem samonabíjecí kulovnice CZ 858 Taktikal 4V. Dne 15. 10. 2017 byl společně se svými kamarády na střelnici v Táboře – Čekanicích. Na místo dorazili asi ve 14.30 hodin. Šli k provozovateli střelnice, ten se ptal, jestli už na místě byli. Sdělili mu, že nikoliv. Kamarádi [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] předložili občanské průkazy, on sám předložil zbrojní průkaz. Průkazy zbraní správce předložit nechtěl. S sebou měli samonabíjecí kulovnici, brokovnici opakovací a pistoli samonabíjecí. Všechny zbraně byly jeho. Po zapsání šli do místnosti s terčí, kde si vzali terče a správce střelnice jim řekl, že si mohou vybrat střelecký stav,

kde je zrovna volno. Bylo mu divné, že mu správce stav přímo neurčil. Jeden z kamarádů se ptal, zda mohou střílet ve stoje, vleže, nebo s oporou. Správce odpověděl, že je to jedno. Žádné poučení jim nedal. Podepsali pouze doklad, že jsou na střelnici. Postavili si terče do vzdálenosti asi 25 metrů, správce jim řekl, že je to v pořádku a poté odešel. Oni začali střílet. Nejprve stříleli z brokovnice, potom z pistole a kulovnice. Ve střelbě se střídali. Během střelby se nic nepříhodilo, občas se šli podívat k terčům. Stříleli jak ve stoje, tak i vleže. Vleže tedy střílel pouze [jméno] [příjmení]. Všichni tři stříleli ze všech zbraní, které měli s sebou. Dodržovali bezpečnostní předpisy, co se týče manipulace se zbraní, pohybu a chování na střelnici. Provozovatel střelnice se na ně byl podívat. Na střelnici byl velký pohyb osob, nebylo pomalu místo na zaparkování. Byli tam asi jednu hodinu, během jejich pobytu nic mimořádného nezpозorovali. Nestalo se jim, že by někdo střílel mimo bezpečný prostor, tedy mimo dopadiště. Z kulovnice stříleli z horního betonu, takže střely musely dopadat směrem k zemi. Stříleli pouze do terčů. Každý měl svůj terč. Předložil průkaz předmětné zbraně, jehož kopie je součástí spisu. Součástí spisu je též výpis z evidence zbraní, kde je také uvedena předmětná kulovnice. [jméno] [příjmení] kulovnici vydal policejnímu orgánu, a tato byla předmětem zkoumání.

11. Další ze slyšených střelců, tedy [jméno] [příjmení] uvedl, že společně s [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] přijel předmětný den někdy po obědě na střelnici do Čekanic. Všichni tam byli poprvé. Nejprve se zapsali u správce, on předkládal občanský průkaz. Ptal se správce, jestli mohou střílet ze všech pozic, tzn. vleže, vkleče i ve stoje, správce mu řekl, že ano. Nepamatuje si, že by jim správce něco vysvětloval. V zázemí střelnice jim pak správce dal terče, na které si oni nalepili papírový terč, a určil jim střeliště. Správce nic nenamítal ani proti umístění terčů, poté začali střílet. Stříleli ze třech zbraní a o zbraně se střídali. Každý měl svůj terč, stříleli ze vzdálenosti přibližně 30 m. Na střelnici strávili asi hodinu. Žádná náhodná rána jim nevysla, nevyskytla se žádná závada na zbraní. Stříleli bezpečným způsobem směrem do terčů. Po celou dobu stříleli z jednoho místa. Během střelby si všimli, že se na ně správce byl podívat. [jméno] [příjmení] vypověděl v podstatě shodně.

12. V hlavním líčení byli jako svědci podrobně vyslechnuti poškozený [příjmení] [celé jméno poškozeného] jeho manželka [titul] [jméno] [příjmení].

13. K okamžiku, kdy byl zraněn, poškozený [příjmení] [celé jméno poškozeného] zejména u hlavního líčení uvedl, že na parcele ve [část obce] předmětného dne s otcem nakládali společně na káru dřevěný trámek. Najednou ucítil nepochopitelnou bolest, těžko se to dá popsat. Předtím neslyšel žádný zvuk, nejspíš ani hluk ze střelnice, je tam totiž v blízkosti dálnice. V okamžiku toho zásahu však uslyšel nějaké hvízdnutí či lupnutí. Připadalo mu ale, jakoby dostal ránu od elektřiny. Sesunul se na zem, bolela ho celá pravá strana od zad dolů. Po chvíli se vzpamatoval, sáhnul si na záda a zjistil, že mu teče krev. Přivolal si proto záchranku. To bylo asi deset minut od zranění, těžko se mu ale ten čas odhaduje. Ke svojí výpovědi předložil již v přípravném řízení několik fotografií z místa. Poté, co přijela záchranka, byl ošetřen a odvezen do nemocnice. Že jde nejspíš o střelné zranění, si uvědomil nejspíše až těsně po příjezdu do nemocnice. V nemocnici strávil celkem 14 dní, byl operován. Fotografie předložené poškozeným jsou součástí spisu, je na nich poškozený zachycen bezprostředně po zranění na místě.

14. Zdravotnická záchranná služba Jihočeského kraje poskytla záznam telefonátu poškozeného na tísňovou linku, na něm je zachycen jeho vlastní telefonát, v němž se zmiňuje o tom, že byl zraněn a kde se to stalo, hovoří o možnosti, že byl zasažen brokem, což snad měl zjistit jeho otec při pohledu na zranění, i když si původně myslel, že byl zasažen elektřinou. Nicméně uváděl, že zranění krvácí, ale kdyby došlo k zásahu elektřiny, patrně by nekrvácel, ale byl popálen.

15. Poškozený [příjmení] [celé jméno poškozeného] se pak velmi podrobně vyjádřil k tomu, jakou újmu na zdraví utrpěl, jak jeho nepříznivý zdravotní stav postihl nejen jeho, ale celou jeho rodinu. Podrobně specifikoval i tehdejší osobní a rodinnou situaci. Popsal i to, jak se o něj manželka starala, ač byla na mateřské dovolené s měsíčním dítětem, musela se starat i o druhé dvouleté dítě,

navíc pak ještě o manžela, když prognóza jeho zdravotního stavu ani nebyla moc dobrá. Poškozený popsal také to, jak je i v současné době s odstupem několika let omezen v některých fyzických činnostech, zejména sportovního charakteru, na které byl před zraněním zvyklý, a to i vzhledem ke své profesi učitele tělocviku (mj.). V podrobnostech s ohledem na rozsáhlost jeho výpovědi soud odkazuje na obsah protokolu z hlavního líčení, kde je výpověď poškozeného podrobně zachycena.

16. V souladu s výpovědí poškozeného je i výpověď jeho manželky [titul] [jméno] [příjmení]. Ta nebyla v okamžiku zásahu manžela střelou na místě činu přítomna, byla doma s dětmi. Jmenovaná však ještě podrobněji specifikovala, jaké úkony v rámci starosti o manžela musela navíc vykonávat, vyjádřila se i ke skutečnostem, z nichž lze usuzovat na její psychické útrapy v té době. I zde si soud dovoluje odkázat na podrobný obsah její výpovědi zachycený v protokole o hlavním líčení. U obou poškozených lze poznamenat, že i přesto, že od projednávané události uplynulo již několik let, poškození se během hlavního líčení neubránili dojetí, když o tehdejších událostech poměrně emotivně vypovídali. Je zcela pochopitelné, že takové události při jejich připomenutí takovouto reakci jsou způsobily vyvolat.

17. Otec poškozeného [příjmení] [celé jméno poškozeného], tedy [jméno] [celé jméno poškozeného] uvedl, že byl spolu se synem [celé jméno poškozeného] na zahradě ve [část obce], kde syn připravuje stavbu rodinného domu. Společně nakládali trám na káru, syn byl přitom otočen zády k parcele. On zaslechl takový krátký svištivý zvuk, syn poté zakřičel bolestí a sesunul se na zem. On nevěděl, co se stalo, syn nemluvil. Po chvíli začal syn komunikovat a stěžoval si na bolest břicha a nohy. Po zjištění, že syn krvácí, chtěl mu sundat pracovní kalhoty, přitom si všiml, že je v nich v oblasti zadku malá mokvavá skvrnka, která má malou díрку. Po stažení kalhot zjistil, že na zadku má syn malou krvavou díрку. Protože on s sebou neměl telefon, lékařskou pomoc si přivolal syn sám. To bylo asi po deseti minutách poté, co došlo ke zranění.

18. [příjmení] [příjmení] uvedl, že na pronajatém pozemku ve [část obce] má včelstvo. Někdy v létě před třemi roky postřehl, že kolem něj prosvištělo několik kulek, které se odrazily od plechové střechy maringotky, kde jsou úly, jedna zůstala zabořená v maringotce. Usoudil, že se jedná o střely ze střelnice. Střela již v maringotce není, při stěhování vypadla. Nyní již maringotku umísťuje mimo osu střelnice.

19. [anonymizováno] [jméno] [příjmení] uvedl, že působí jako znalec v oboru hlavně zbraně a balistika. Při podání vysvětlení předložil průkaz znalce, jehož kopie je součástí spisu. Předmětem jeho činnosti bylo mimo jiné i znalecké ověřování provozních řádů střelnic. Zpracovával provozní řád střelnice v Čekanicích. Byl o to požádán zástupcem střelnice panem [příjmení]. V květnu nebo červnu 2017 střelnici osobně navštívil. Dospěl k závěru, že střelnice je provozuschopná a její skutečný stav je popsán v provozním řádu, který zpracoval. K dotazu, z jakého materiálu by měl být vybudován záchytný val, uvedl, že materiál by měl být pohltivý, nesmí obsahovat části, které by mohly způsobit odraz střely. V době návštěvy na střelnici záchytný val zhlédl, podrobnou prohlídku však neprováděl. Dne 7. 8. 2017 při předložení vypracovaného provozního řádu střelnice byl již záchytný val v sektoru A vybudován. Se skutečností, že ve valu se nachází kameny, nebyl seznámen. Pokud by s tím seznámen byl, upozornil by provozovatele na jeho povinnost udržovat zařízení v provozuschopném a bezpečném stavu. Provozuschopnost střelnice a souhlas s jejím užíváním uděluje Policie ČR a tato taktéž stav průběžně kontroluje. Zbývá k této výpovědi dodat, že [anonymizováno] [jméno] [příjmení] nemohl být vyslechnut v hlavním líčení, protože již dne 30. 9. 2018 zemřel.

20. [anonymizováno] [jméno] [příjmení] je zaměstnán u společnosti Aston služby v ekologii s.r.o. Uvedl u hlavního líčení, že na střelnici v Čekanicích dodávají materiál na navýšení a zarovnění valu, tak jak je to uvedeno v projektové dokumentaci. Je to smluvně ošetřené, staví se z inertního odpadu, což je suťový materiál, sádrokartonový materiál, zemina, kamení, cihly atd. takž odpad podobného rázu. Stavba není stále dokončena, materiál se zaváží podle toho, kdy je k dispozici.



Stavba začala nejspíš někdy koncem roku 2014. Na vršek valů se naváží většinou zemina a takový na oko lepší materiál. Dovnitř přijde většinou sádkokarton či materiál, který se hutní. Neví, jak valy vypadaly v roce 2017. Střelnice je oprávněna dodaný materiál reklamovat, někdy k tomu i došlo. To, co svědek u hlavního líčení popisoval, se však vše týká skládky odpadu pro firmu A, která je tam povolena. Svědkovi není nic známo o tom, jestli tam střelecký klub prováděl svépomocí zhotovení nějakého valu. Svědek se také vyjádřil k fotografiím předloženým zmocněncem poškozených, k čemuž ovšem uvedl, že se jedná o materiál, který byl uložen ze strany od Malého Jordánu, ale posléze odvezen celý pryč, byly tam větší kusy materiálu. Ty však byly zvenku toho velkého valu. Dodal, že se nemůže vyjádřit k tomu, zda v roce 2017 na střelnici registroval nějakou jinou terénní nerovnost či val na jiné vzdálenosti, než na 100 metrech.

21. Jmenovaný svědek předal v přípravném řízení v digitální podobě policejnímu orgánu příslušnou dokumentaci k činnostem, které na místě společnost A služby v ekologii prováděla. Tyto písemnosti byly vytištěné a jsou součástí spisu.

22. [jméno] [příjmení] je pracovníkem odboru služby pro zbraně a střelivo krajského ředitelství PČR Jihočeského kraje, jeho pracovní náplní je vést správní řízení na úseku zbraní a střeliva, mj. i ve věci povolování provozu střelnic. Konstatoval jednotlivá ustanovení zákona o zbraních s tím, že provozovatel je povinen oznámit PČR změny, které mohou mít vliv na bezpečný provoz střelnice. Dále uvedl, že existuje roční plán kontrolní činnosti, dělají se i mimořádné kontrolní činnosti na něčí podnět. On sám tyto kontroly nemá v náplni práce. Provozovatel střelnice je povinen zaslat nový provozní řád do 10 pracovních dnů příslušnému útvaru policie, policie bezprostředně po jeho obdržení neprovádí kontrolu, ale zařadí jí do plánu kontrol na další období.

23. Ve věci byly vyléchnuty osoby, které byly ztotožněny na základě provozního deníku střelnice jako osoby, které v roce 2017 na střelnici střílely a drží zbrojní průkaz na tzv. dlouhé zbraně. Jedná se o [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], ovšem nic zásadního z výpovědí těchto osob zjištěno nebylo. Vytěžen byl také [anonymizováno]. [jméno] [příjmení], který se k věci vyjádřil za vojenskou policii, která v období od června do října 2017 prováděla také na střelnici střelby, uvedl, že se domnívá, že v tomto období již byl tzv. malý val vybudován.

24. [anonymizována dvě slova] [jméno] [příjmení] a [anonymizována dvě slova] [jméno] [příjmení] jsou také pracovníce odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, Jmenované shodně uvedly, že v dubnu 2017 prováděly na střelnici kontrolu na podnět jednoho z účastníků zážitekové střelby. Úsek pro střelbu dlouhých zbraní kontrolován nebyl a jak v tu dobu vypadal, nejsou schopny uvést. Protokol o této kontrole je součástí spisu, stejně jako protokoly o předchozích kontrolách od roku 2015. Příslušná policejní součást také předložila znalecké posudky specializace balistika, které byly opatřeny v letech 2003 a 2004.

25. Střelnice i místo dopadu střely byly druhý den po události v ranních hodinách ohledány. O tomto byl pořízen protokol s plánky a fotodokumentací, tyto listiny jsou součástí spisu. Poukázat je třeba zejména na fotografie na č.l. 234 -238. Pro lepší přehlednost jsou ve spise k dispozici i zvětšené fotografie z ohledání místa činu (založené v obálce na č.l. 822), které soudu ponechal k dispozici znalec [příjmení] [jméno] [příjmení], který byl ohledání místa činu také přítomen.

26. Policejní orgán provedl šetření ke zjištění výskytu případných dalších odražených střel, nic dalšího nového zjištěno nebylo. O tomto pořídil úřední záznamy, které jsou součástí spisu. Součástí spisu je také provozní deník střelnice a příslušné mapy zájmových míst.

27. Ve věci bylo vypracováno několik znaleckých posudků, především znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví balistika, kterým byla ztotožněna zbraň, ze které pochází střela, která zranila poškozeného. Tyto závěry znalce [anonymizována dvě slova] [jméno] [příjmení] jsou



vcelku jednoznačné. Znalec byl pak na návrh obhajoby vyslechnut v hlavním líčení, kde své předchozí závěry stvrdil. Dále dodal, že se zabýval i deformací střely vyňaté z těla poškozeného. Na fotografii si tuto zvětšil, aby bylo možné závěry lépe demonstrovat. V přední části zdeformované střely jsou rýhy a vtisky, které svědčí o tom, že střela procházela nějakým sypkým materiálem, jsou na ní i stopy po tom, že střela tečovala nějaký tvrdý předmět. Jemné rýhy na střele pochází od toho, jak střela procházela sypkým materiálem. Při nárazu střely na ostrou hranu by došlo k otevření střely, plášť by se svlékl a olovo by pokračovalo dál. V případě nárazu na měkký materiál dochází pouze k deformaci střely. Na střele jsou patrné rýhy od nárazu do nějakého předmětu, čímž došlo k její deformaci. Nedošlo ovšem k roztržení jejího pláště, střela se vzpříčila a došlo poté ve spodní části k otěru o jiný či stejný materiál. Po odrazu střela odlétla pryč. Znalec [příjmení] [příjmení] vyloučil, že by k deformaci střely mohlo dojít tím, že by se střela deformovala až v těle poškozeného. V takovém případě, pokud by byla střela vystřelena, šlo by o přímý zásah těla poškozeného, nikdy by nedošlo k takovému poškození střely. Podle znalce nelze mezi stopami č. 15 -19 nalézt, se kterou z nich, případně zda vůbec střela s nimi přišla do kontaktu. Dodal, že na místě bylo při ohledání zjištěno, že horní hrana toho valu (myšleno tím tzv. malý val, o němž se opakovaně hovořilo, byť o něm provozní řád mlčí) procházela přesně středem terče. Na tom tzv. malém valu byly vidět pevné předměty, na kterých bylo zjištěno, že byly pourážené či poškozené, byť nelze říci, že k tomu došlo v důsledku střelby tou či onou střelou. Ovšem takové předměty se tam nacházet neměly. Podle znalce nelze najít žádný jiný možný způsob, jak mohlo dojít k deformaci předmětné střely, než ten, který uváděla obžaloba. Dodal také, že přestřelit je na střelnici nemožné, protože na místě jsou ochranné clony, jsou tam konkrétně tři ochranné dřevěné clony, byly tam valy. Z palebné čáry není vidět, že by se tam dalo vystřelit nějakým způsobem, aniž by střela narazila do nějakého jiného předmětu a opustila střelnici. Není-li přesně známo místo odrazu střely, nelze spočítat, jak se střela odchytila. Musela by být známa i poloha střelce. Dodal také, že si na místě všiml desek položených přes betonové bunkry, které se používaly při střelbě malorážkou, na nich byly vidět rýhy od střel, které se o desky třely. Uvedl též, že ten první, „val“, který i on viděl na místě činu, ač není v žádné dokumentaci, pravděpodobně tam byl proto, aby zabránil odrazu střel od bunkrů.

28. Dalším znaleckým posudkem je znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Znalec [příjmení] [jméno] [příjmení] dospěl k závěru, že poškozený [příjmení] [celé jméno poškozeného] utrpěl zranění tak, jak je specifikováno v popisu skutku. Ze soudně lékařského hlediska jde o poranění těžké pro poškození důležitého orgánu, konkrétně močového měchýře. Znalec stanovil i obvyklou dobu léčení. Jedná se o střelné poranění, které bylo způsobeno pravděpodobně výstřelem z dlouhé ruční palné zbraně, bylo způsobeno odraženou avšak relativně stabilizovanou střelou. I tento znalec stvrdil závěry posudku v hlavním líčení. Dodal, že k závěru o tom, že zranění bylo způsobeno odraženou střelou, dospěl tak, že věc konzultoval s balistikem, který ve věci vypracovával znalecký posudek. V lidském těle střela nenarázela na žádnou tvrdou tkáň, tedy např. na kost v oblasti pánve. Prošla pouze měkkými tkáněmi. S balistikem konzultoval dopadovou energii střely a od něj zjistil, že střela narázela na nějaký předmět, než se k tělu poškozeného dostala. Od balistika zjistil, že deformace střely byla způsobena odrazem od nějakého předmětu. Pojem, „relativně stabilizovaná“ střela znamená slovy znalce, že šlo v hýžďové krajině o známky jednoznačného vstřelu, lze to zjistit tedy ze vstřelového otvoru. Kdyby totiž střela nebyla stabilizovaná, známka vniku střely do těla by neměla charakter vstřelu, ale jednalo by se o nějakou rozsáhlejší trzně zhmožděnou nebo zhmožděnou ránu větších rozměrů, než jak byla zadokumentována. Vnikla to těla poškozeného ve své podélné ose, nebyla tedy zrotovaná, nešla na plochu a nenarázela na kůži. Při pronikání střely tělem poškozeného pak již střela neměnila směr, do těla poškozeného vstupovala zezadu zprava dopředu doleva, šikmo, ale víceméně ve vodorovné poloze, nebyla nakloněna výrazně dolů ani nahoru. Bez vyjádření balistika by znalec ovšem nedospěl k závěru, že střela byla odražená, protože on by spíše předpokládal, že střela projde tělem, že by tedy nemělo dojít k zástřelu, pokud by nenarazila na pevnou tkáň (kost). To by ovšem muselo vyplývat z CT

vyšetření, ale při něm se nic, co by svědčilo o nárazu střely na kost, nepotvrdilo. Zároveň lze vyloučit, že by k deformaci střely došlo o kost, aniž by došlo k poškození té kosti. Zranění poškozeného je doloženo i lékařskými zprávami, které jsou také součástí spisu.

29. Dalším znaleckým posudkem, který byl ve věci opatřen, je znalecký posudek z oboru střelivo a výbušniny, specializace balistika, schvalování a uznávání střelnic, který vypracoval [anonymizováno] [jméno] [příjmení]. Tento znalec uvedl, že na všech uvedených střelištích střelnice A až E jsou zřízeny vrchní balistické stříšky a vrchní zachytňné clony. Čelní zachytňné valy na střelištích B až E jsou vybudovány ze sypkého materiálu, který má za úkol absorbovat vystřelené střely. Na střelišti A byla od 19. 10. 2017 pozastavena střelba a předělává se čelní zachytňný val. Na vybudování čelního zachytňného valu je zapotřebí použít větší vrstvu sypkého materiálu. Při své kontrole nezjistil, že by se na tomto valu nacházely ve větší míře kameny

30. Tento znalec i u hlavního líčení prezentoval svou úvahu, že zde zřejmě došlo k pochybení střelící osoby, která vedla střelbu ve stoje na krátkou vzdálenost. Jelikož znalec sloužil 42 let a 3 měsíce u PČR a 30 let u Útvaru rychlého nasazení, kde prováděl výcvik příslušníků tohoto útvaru, má prý veliké zkušenosti se střelbou. Podle něj byla prováděna střelba vestoje na krátkou vzdálenost zhruba 15m na nízko umístěný papírový terč a střela tak nemířila do čelního zachytňného valu. Každý střelec byl seznámen s provozním řádem střelnice, jak se má chovat, kam má střílet a jestliže tam stříleli dokonce nějaké osoby, buď policisté nebo kdokoliv, tak by to měli znát. Podle jeho úvahy střela vylétla ven ze střelnice rohem. V žádném případě se ale nesmí střílet na krátkou vzdálenost. Musí se střílet kolmo do čelního zachytňného valu. Kdyby totiž střela narazila do kamene, betonu či do železa, udělala by vrtuli nahoru a spadla by dolů. Podle něj tedy došlo k zásadnímu pochybení střelící osoby. Neví ovšem, zda viděl kamerový záznam z toho dne. K deformaci střely došlo podle něj o zem, tedy o plochu, kde mohl být nějaký kamínek, o nějž se střela tzv. svezla. Nikdo však nesmí střílet do země. To je v rozporu s provozním řádem a správce střelnice by na to měl takového střelce upozornit. Vzhledem k tomu, že tento znalecký posudek byl orgány činnými v přípravném řízení shledán jako nedostatečný, bylo vyžádáno jeho doplnění, kdy znalec uvedl, že v době jeho kontroly byla střelba na střelišti A pozastavena, ke dni 15. 10. 2017 nemůže znalec podle svého vyjádření střelnici posoudit, neboť se na místě nenacházel.

31. K závěrům tohoto posudku se však ani soud nepřiklonil. Znalec [příjmení] [příjmení] učinil shora uvedený závěr o pochybení střelce na podkladě své vlastní úvahy, která je však v rozporu s dalšími ve věci provedenými důkazy, zejména tak, že pomíjí některé další zjištěné skutečnosti (například, že střelci nepochybili, jak plyne z kamerového záznamu, či že prostor dopadiště na úseku A nebyl rozhodně prostý předmětů, které mohou zvyšovat nebezpečí odrazu střel atp).

32. Z tohoto důvodu, když ani doplnění znaleckého posudku nevedlo k odstranění nejasností v původním znaleckém posudku, byl přibrán policejním orgánem znalec jiný a to [anonymizováno] [jméno] [příjmení]. Podstatným závěrem tohoto znaleckého posudku pro účely vedeného trestního řízení je to, že úsek A střelnice nesplňoval bezpečnostní kritéria zejména z důvodu, že výstřelný prostor i dopadiště nebyly prosté předmětů, které zvyšují a způsobují odrazy střel tak, jak to uvádí norma ČSN 395401. Poté, co byla věc vrácena policejnímu orgánu k doplnění, byl tento znalecký posudek doplněn a znalec podrobně vyhodnotil platný provozní řád střelnice s tím, že tento podle jeho názoru vykazuje nedostatky. Podstatným v doplňku tohoto znaleckého posudku je vymezení tzv. ohrožených prostorů střelbou pro jednotlivé typy zbraní, pro konkrétní typ zbraně, ze které bylo 15. 10. 2017 stříleno a ze které pocházela střela, která zranila poškozeného, byl tento prostor vymezen tak, že z obydlených prostor zahrnuje Stoklasnou Lhotu. Dále znalec konstatoval, že v tomto případě bylo riziko umocněno zejména tím, že bylo stříleno z polohy vleže, tato poloha nebyla vykryta clonami.

33. Znalec [příjmení] [jméno] [příjmení] ve znaleckém posudku pak dále zejména uvádí, že maximální délka střely (ohrožující zdraví osoby) pro samopal vz. 58 se zjištěným střelivem, je 2

800m. Pro tuto zbraň, při ztrátě 20% z energie v důsledku odrazu od kamene, bez ztráty stability, bude touto střelou ohrožený prostor do dálky cca 2 240m od ústí zbraně. Dále se vyjadřuje k maximálnímu dostřelu střely v případě střelby z loveckých zbraní s ráží 308W a s ráží 7,62 x 54R. K otázce kinetické energie střely po odrazu od pevné překážky pak znalec uvádí, že kinetická energie střely po odrazu od pevné překážky klesá především se zvyšujícím se úhlem jejího dopadu, ztrátou stability a pevnosti materiálu překážky. Dopadová energie střely v maximální délce převyšuje hodnotu 10J, což je hodnota, která způsobuje obecně „zranění“. Vyjádřil se také k otázce valů umístěných na 50m a valu umístěného na 100m a obecně k jejich funkci. Dodal, že v předmětném úseku, A“ střelnice při jakémkoliv způsobu střelby vznikala hrozba s velkým rizikem odrazu střely především z důvodu, že ve výstřelném prostoru (nejen na valu 50m) se nacházely předměty způsobující nekontrolovatelné odrazy střel, což bylo umocněno zejména v poloze v leže, která nebyla clonami ani vykryta. Danou situaci to však i u ostatních poloh, režimů střelby, neřešilo, neboť byla povolena výjimka – střelba z plochy, bez přesného vytýčení střeleckého stanoviště, pravidel takové střelby s režimem bezpečnosti. To, že situace nebyla dlouhodobě řešena, ukazuje znalecký posudek znalce [příjmení] č. 1/ 2003 a 2/ 2004. Střelba s dlouhými zbraněmi vyšších výkonů byla nesporně další hrozbou s vysokým rizikem ohrožení bezpečnosti v okolí, pokud v okolí cíle byly předměty způsobující odraz. Znalec vyhodnotil předmětné použití zbraně, dospěl přitom k závěru, že zbraň nastřeloval zkušený držitel, který chtěl dosáhnout nejlepšího soustřelu, také s lepším pozorováním pomocí puškového zaměřovače, a tak propracoval každý výstřel, že pravděpodobně k odrazům nedošlo, nebo jen výjimečně. Je-li stále platný provozní řád schválený v srpnu 2017, vykazuje podle znalce řadu nedostatků, které je třeba napravit.

34. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] předložil v průběhu řízení před soudem znalecký posudek z oboru střelivo a výbušniny, specializace balistika a střelnice znalce [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [anonymizováno]. Podle závěrů tohoto znalce pušková střela ráže 7,62 x 39 vykazuje specifickou asymetrickou sekundární deformaci na předním ogiválu, která svědčí o nárazu střely na okraj pevné, poměrně odolné překážky či předmětu se zaoblenou hranou. Z hlediska posuzování možných příčin úniku střely ze střelnice je významný fakt, že při nárazu střely na překážku nedošlo k porušení celistvosti pláště střely a nebylo obnaženo olověné jádro střely. Asymetrická deformace střely v oblasti předního ogiválu je charakteristická absencí ostrých tvarových přechodů. Lze tedy podle znalce dovodit, že deformace střely nastala na překážce se zaoblenou hranou (např. ocelový profil, hřebík, kámen apod.). Nelze rovněž vyloučit, že deformace střely nastala při pronikání tělem poškozeného. Deformace na ostré hraně nebo ploše kamene je naopak podle tohoto znalce nepravděpodobná. Jednoznačně tedy konkrétní typ překážky, na níž došlo k deformaci střely, určit nelze. Zde je však nutné poznamenat, že závěr znalce o nejpravděpodobnějším způsobu deformace střely o kost v těle poškozeného, byl jednoznačně vyloučen znalcem z oboru soudního lékařství. Nelze tedy tomuto závěru znalce [anonymizováno] [příjmení] přisvědčit. Dále tento znalec ve svých závěrech uvedl, že deformace střely nárazem na ztuhlou zeminu (zatravněnou plochu), jaká je v přední části výstřelného prostoru úseku A, je možná. Mohla by nastat v případě, že by střela při pronikání povrchovou vrstvou narazila na pevný předmět se zaoblenou hranou (např. kámen). Pokud by střela pronikala čistou hlínou, deformace tohoto typu by nenastala. Deformace střely nárazem na sytký materiál (např. drobnozrný písek, suchá nakypřená hlína), pokud v něm nejsou větší pevné částice, je velmi nepravděpodobná. Deformace střely nárazem na měkké dřevo, v němž nejsou přítomna cizí tělesa (vruty, hřebíky), je rovněž velmi nepravděpodobná. K deformaci střely by však mohlo dojít při nárazu na zaoblenou hranu profilu z tvrdého dřeva, popř. na větev stromu. Deformace střely nárazem na větší (silnější) hřebík, v dřevěné konstrukci (např. cloně), je naopak velmi pravděpodobná. Dopadová energie střely ve vzdálenosti cca 1800 m od zbraně dosahovala podle způsobu úniku střely úrovně několika desítek joule, max. 74 J. Deformaci střely při pronikání živou tkání – především kostí, tedy nelze vyloučit.

35. Zde však znalec [anonymizováno] [příjmení] podle názoru soudu naprosto opomíjí, že ve zdravotnické dokumentaci není žádná zmínka o tom, že by u poškozeného [příjmení] [celé jméno poškozeného] nastalo nějaké poškození kosti v jeho těle v místě, kudy střela jeho tělem procházela, či kde skončila. Znalec sice konstatuje, že ve znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, nejsou k dispozici přesné údaje o místě zásahu kostí a stupni jejího poškození střelbou. Tyto údaje tam však nejsou proto, že k ničemu takovému nedošlo, ne proto, že by v posudku snad záměrně či nedopatřením chyběly. Ostatně k tomu se v průběhu své výpovědi před soudem dostatečně jasně vyjádřil i znalec z oboru soudní lékařství.

36. Znalec [anonymizováno] [příjmení] dále dodal, že kombinaci výše uvedených možností deformace, tj. opakovaný kontakt střely s různými překážkami, považuje ze reálně možnou, avšak krajně nepravděpodobnou z důvodu velké ztráty energie střely, která by následně nebyla schopna doletět do místa zásahu. Deformace střely mohla být vyvolána i dopadem na zaoblenou hranu kovového terče, na pevnou krytinu střechy budovy nebo cisternu v blízkosti místa zásahu. Tyto možnosti jsou však méně pravděpodobné vzhledem ke stabilnímu letu střely při zásahu poškozeného. Znalec dále vyloučil, že by došlo k individuálnímu kontaktu střely s důkazy označenými ve vyšetřovacím spise, konkrétně se stopami č. 15,16,17,18 a 19 (zajištěné kameny).

37. Podle závěru znalce [anonymizováno] [příjmení] nelze činit jednoznačný závěr, že k deformaci střely došlo právě v prostoru střelnice. Analýzou dostupných informací totiž dospěl k závěru, že únik střely spojený s odrazem a deformací střely na překážce v prostoru střelnice je pouze jednou z možností, navíc méně pravděpodobnou. Další možností deformace střely je náraz na překážku (střechu domu, cisternu) v blízkosti místa zásahu. Toto však sám označuje jako za spíše nepravděpodobné, jak již bylo uvedeno výše. Za nejpravděpodobnější příčinu deformace střely tento znalec považuje pronikání střely tělem poškozeného poté, co unikla ze střelnice přímým letem bez kontaktu s jakoukoliv překážkou a zasáhla poškozeného do zadní části těla, byť současně tvrdí, že konkrétní mechanismus deformace střely nelze z informací uvedených v posudku znalce [příjmení] [příjmení] stanovit. A k tomu je nutné konstatovat, že to je právě ten zásadní problém, proč se nelze přiklonit k závěrům tohoto znaleckého posudku znalce příbraného obhajobou.

38. Znalec dále uvádí, že možnost úniku střely v důsledku odrazu od kamene ležícího na povrchu mezilehlého valu 50m je jen jednou z možných příčin, navíc podle znalce velmi nepravděpodobnou. Na vzorcích kamenů (stopy č. 15-19) nebyly nalezeny relevantní stopy oděru materiálů, které by umožnily vysvětlit defekty kamenů dopadem jakékoliv střely, natož puškové, plášťové střely s olověným jádrem a již vůbec ne střely vyjmuté z těla poškozeného. U kamenů (stopy č. 16 a 18) byly zjištěny stopy olova, ovšem u střely, která zasáhla poškozeného, nebyl porušen plášť, který olovo překrývá. Specifická deformace střely navíc neodpovídá stupni defektů na jednotlivých nalezených kamenech.

39. Dále se tento znalec ve svých obecných závěrech zaobírá tím, proč střelnice na úseku A podle jeho názoru nebyla bezpečná a tato základní bezpečnostní rizika specifikuje a řadí podle stupně jejich rizika. Ze své analýzy dospívá k závěru, že únik střely ze střelnice byl z větší části výsledkem střelecké nekázně, resp. spíše nezvládnutí zbraně, příp. i neznalosti nebo nepochopení ustanovení provozního řádu přítomnými střelci, střelby do nevhodně umístěných terčů, v kombinaci nepřesnosti a benevolencí provozního řádu i nejasným vymezením podmínek střelby v něm. Nelze však podle něj bez jakýchkoli pochyb stanovit jedinou příčinu úniku střely a sním spojenou deformaci střely. Nejpravděpodobnější podle něj je, že střela unikla ze střelnice bez kontaktu s jakoukoliv překážkou v prostoru střelnice způsobený sníženou polohou střelce, jakož i nezvládnutí zbraně při rychlé bojové střelbě bez použití omezovače náměru, zatímco verzi tvrzenou obžalobou tento znalec považuje za krajně nepravděpodobnou.

40. Znalec [příjmení] [jméno] [příjmení] specifikoval následně během své výpovědi výhrady, které má vůči závěrům znaleckého posudku [anonymizováno] [příjmení]. Poukázal na to, že

v provozním řádu z roku 2017 není zapracován žádný mezilehlý val, takže byl pravděpodobně vytvořen po zapracování a schválení tohoto provozního řádu. Poukázal též na to, že ve znaleckém posudku předloženém obhajobou se poukazuje na to, že došlo v těle poškozeného ke střetu střely s kostí. Pochybuje, i když není lékař, že by lékař nevěděl o tom, že poškozený má vedle střely v močovém měchýři i nějak prostřelenou kost či nějaké další se střelou související zranění. Střela byla poškozená jak na špici, tak na zádi, jsou tam příznačné věci, které vylučují, že by k deformaci střely došlo v těle poškozeného. Vysvětluje též, proč došlo ke stranové úchylce střely zhruba okolo 140m. K tomu došlo podle něj tím, že střela po výstřelu někde narazila na překážku, což ji takto odchýlilo. Toto vůbec znalec [anonymizováno] [příjmení] nehodnotí.

41. Vysvětlil rovněž, proč stopy křemíku se nemohly na náboj dostat před výstřelem, například upadnutím náboje na zem. Průchodem hlavní pušky totiž veškeré materiály přítomné na střele, tedy např. olej atd. se zničí ohněm a tlakem. Když pak střela vyletí ven, tak po celé dráze letu se víceméně očišťuje, protože na ni působí atmosféra. Křemík na střele zůstal, protože střela byla poškozena na čelní straně pravděpodobně od kamene, který v sobě má křemičité písky. Jednoznačně ovšem nelze říci, jak konkrétně k deformaci střely došlo. Kamenů tam totiž byly stovky, a pokud policie vybrala 5 vzorků, které měly na sobě viditelné poškození od střel, ale nemuselo to být zrovna od předmětného zraňujícího náboje. Mohl to být klidně i maličký kamínek, kterého si při ohledání místa činu nevšimli. K odrazu však mohlo dojít i od jiného předmětu, třeba hřebíku či clony, pokud v ní byl například dřevěný suk. Křemík se na střele ovšem vzal od kontaktu střely s kamenem, protože křemík je spojen s kamenem. Ten konkrétní kámen ovšem najít bylo prakticky nemožné, mohl být totiž vyštípnutý v úplně jiném tvaru. Střela vážila 8g, ten kámen mohl vážit třeba kilogram. Po nárazu střely může dojít k částečnému pohybu takového kamene. Kdyby střela narazila doprostřed kamene, rozdrtí se na kameni a zůstane na místě. Když však dojde k tomu, že střela chytne kraj kamene, promáčkne se, vykloní se a někam letí. Dále záleží na tom, jestli střela neztratila rotaci. Pokud ji neztratila, letí a letí do strany a bzouká ve vzduchu, protože neletí rovně. Pokud neztratila rotaci a stabilitu, může letět i 1 800 m k poškozenému a mohla ho zranit. Pokud by stabilitu ztratila, začne se válet ve vzduchu, její zvuk je trochu jiný, dává najevo, že není stabilizovaná a je pravděpodobné, že neletí tak daleko. Za prostorem ohroženým střelbou ovšem ublížit mohla. V tomto směru poukázal i na znalecký posudek znalce [příjmení] z roku 2003, kdy se již řešil nějaký takový podobný problém, ale střelnice byla v nezměněné podobě provozována dále s riziky, které ve svém posudku specifikoval. Podrobně rozvedl také další své výhrady vůči znaleckému posudku [anonymizováno] [příjmení], jež jsou zachyceny v protokole o hlavním líčení. Celý znalecký posudek na něj působí tak, aby vyloučil střelnici jako důvod vzniku zranění postiženého. Přitom je ztotožněna zbraň, ztotožněn postižený a střela. Ze zbraně bylo vystřeleno na střelnici, střelnice musí být brána jako součást toho postižení a zranění.

42. Soud se ztotožnil se závěry znaleckého posudku [anonymizováno] [jméno] [příjmení], neboť tyto korespondují se závěry znaleckého posudku znalce [příjmení] [příjmení], znalce [příjmení] [příjmení] a pokud znalec [příjmení] [příjmení] specifikoval své výhrady vůči některým závěrům znalce [anonymizováno] [příjmení], soud se s jejich vysvětlením rovněž ztotožnil a i v tomto směru se přiklonil k logickým závěrům znalce [příjmení] [příjmení].

43. Střelnice je vybavena kamerovým systémem. Součástí spisu je tedy i kamerový záznam, na kterém je zachyceno počínání všech tří střelců, kteří používali předmětnou zbraň, tedy [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Z tohoto kamerového záznamu plyne, že žádný ze střelců při střelbě neporušil bezpečnostní pravidla. Vzhledem k tomu, že mezi zraněním poškozeného a nahlášením tohoto zranění na tísňovou linku došlo k určité delší časové prodlevě, nelze zjistit, kterým ze střelců byla vystřelena zraňující střela, jak již ostatně soud shora konstatoval.

44. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví fyzikální chemie se zjišťuje, že na střele, která byla vyňata z těla poškozeného, byla zjištěna přítomnost nízkého množství křemíku.

Zkoumáno bylo dále celkem 5 kamenů, které byly zajištěny při ohledání střelnice, na kterých se nacházelo mechanické poškození. Na dvou z těchto kamenů byla zjištěna přítomnost malého množství olova ze střel.

45. Z výpisu ze spolkového rejstříku vedeného Městským soudem v Praze vyplývá, že stíhaná právnická osoba je v tomto rejstříku zapsaná, ve spise jsou založeny též její stanovy a dále písemnosti vztahující se k provozování střelnice, tedy rozhodnutí policie o povolení provozování střelnice, provozní řád střelnice a kopie příslušné části provozního deníku správce střelnice. Z dalších písemností plyne, že po 15. 10. 2017 byl provoz na úseku A střelnice dočasně pozastaven a bylo uloženo odstranění nedostatků (viz k tomu oznámení o zahájení správního řízení – ve věci pozastavení provozování střelnice SSK Tábor ze dne 19. 10. 2017 vydané KŘ Policie Jihočeského kraje, Odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál, při ohledání tímto orgánem byly zjištěny některé nedostatky ohrožující život a zdraví osob, konkrétně že záchytný val plní úlohu dopadiště střel, v úseku A probíhá kompletní rekonstrukce valu, v zemině se nacházejí předměty, které nesou stopy odrazu střel. Stejně stopy byly shledány na patkách záchytných clon horního úhlu výstřelné, dále je k tomu k dispozici rozhodnutí o pozastavení provozování střelnice SSK Tábor z 19. 10. 2017). Následně došlo k tomu, že na žádost provozovatele střelnice byla dalším rozhodnutím lhůta k odstranění těchto nedostatků prodloužena do 7. 11. 2017. Dne 7. 11. 2017 požádal provozovatel střelnice o prodloužení termínu s ohledem na náročné stavební úpravy a oznámil, že do doby dokončení veškerých stavebních úprav a zhotovení nového balistického posudku s následnou úpravou provozního řádu ukončuje střelbu na úseku A střelnice. Provoz střelnice na úsecích B, C, D a E pak byl dne 16. 11. 2017 příslušným orgánem povolen.

46. Na závěru o vině obžalovaných nic nemění ani fotografie předložené obhájcem obžalovaného při posledním hlavním líčení, jimiž má být podle obhájce doloženo, že, „mezilehlý“ val se podle leteckých snímků střelnice údajně nacházel na střelnici již v době, kdy balistický posudek pro střelnici vyhotovoval [anonymizováno] [příjmení]. Obžaloba neklade za vinu obžalovaným, že pochybili tak, že by se na střelnici nacházel právě tento jiný val, vyjma valu záchytného čelního, ale klade jim za vinu, že se v prostorách dopadiště či valů na střelnici nacházely pevné předměty, které způsobovaly riziko odrazu střel. Z toho ovšem nelze vinit toho, kdo schválil balistickým posudkem střelnici jako bezpečnou. Z toho je třeba vinit právě provozovatele střelnice odpovědného za její technický stav. Ostatně sám [anonymizováno] [příjmení] skutečnost, že se ve výstřelném prostoru nesmí takové předměty nacházet, sám zmiňuje. Tato skutečnost vyplývá ostatně i z příslušné normy ČSN. Dlužno také podotknout, že takováto skutečnost je zřejmá i naprostému laikovi, který nemá se zbraněmi či střelnicemi žádné významnější zkušenosti.

47. Po zhodnocení všech shora uvedených důkazů dospěl soud k závěru, že má k dispozici dostatek důkazního materiálu, který mu dovoluje ve věci učinit rozhodnutí ve věci samé.

48. Na základě opatřených důkazů lze totiž učinit v první řadě jednoznačný závěr, že poškozený [příjmení] [celé jméno poškozeného] byl zraněn střelou vystřelenou na úseku, „A“ střelnice v Táboře – Čekanicích. Tato střela se odrazila od pevného předmětu – nejspíše kamene, a v důsledku toho střela opustila prostor střelnice. Poškozeného pak střela zasáhla na jeho pozemku, vzdáleném téměř 2 km, tedy ve [část obce]. Zranění, které poškozený utrpěl, je již těžkou újmou na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. e) a i) trestního zákoníku, neboť jde o poškození důležitého orgánu a jednak i o delší dobu trvající poruchu zdraví.

49. Jestliže se na úseku, „A“ střelnice, který byl určen též pro střelbu z dlouhých zbraní, nacházely na dopadišti valu pevné předměty (což bylo zřejmé i z ohledání místa činu), neměl být tento úsek střelnice provozován, neboť provozovatel střelnice musel vědět, že právě k takovéto situaci může dojít a evidentně bez přiměřených důvodů spoléhal, že k žádnému následku nedorazí. Střelnici provozoval (a stále provozuje) Český střelecký svaz, z.s. – sportovně střelecký klub Tábor a za její provoz je z titulu své funkce předsedy, tedy statutárního zástupce, odpovědný právě

obžalovaný [celé jméno obžalovaného], kterého je proto namístě činit trestně odpovědným za vznik následku na zdraví poškozeného. Není ve věci rozhodné, že předmětného dne na místě činu fyzicky přítomen nebyl, neboť stav, který vedl k odrazu střely a k následnému úniku střely ze střelnice, nebyl evidentně záležitostí tohoto jediného dne, za stav střelnice zodpovídal on jako předseda svazu.

50. Jednání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] je namístě právně kvalifikovat jako přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Použití přísnější právní kvalifikace podle odstavce druhého § 147 trestního zákoníku je plně odůvodněno tím, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jako statutární zástupce právnické osoby byl podle platného provozního řádu střelnice zodpovědný za technický stav střelnice, zejména jejich výstražných a bezpečnostních prvků, jeho jednání je proto namístě hodnotit jako porušení důležité povinnosti vyplývající z jeho funkce. Jde zcela nepochybně o důležitou povinnost zabezpečit řádný technický stav střelnice, neboť jinak může docházet ke zvýšenému nebezpečí na životech a zdraví nejen osob přítomných na střelnici, ale zejména osob pohybujících se v okolí střelnice, a to i v okolí poměrně vzdáleném, tedy v prostorech, kam může dojít k úniku střel v důsledku takto nebezpečného provozu. Navíc v této konkrétní souzené věci lze hovořit do značné míry i o jisté dávce jakéhosi „štěstí v neštěstí“ na straně poškozeného [příjmení] [celé jméno poškozeného], když ač byl zasažen střelou, střela jen cca o 2 cm minula páteř, či že jej nezasáhla do jiných míst, kdy by takový zásah zcela jistě nemusel přežít.

51. Trestný čin podle § 147 trestního zákoníku není uveden v § 7 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim. Nebylo proto vyloučeno pro tento trestný čin stíhat také právnickou osobu Český střelecký svaz, z.s. – sportovně střelecký klub Tábor. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jednal v postavení statutárního zástupce této právnické osoby a čin spáchal v rámci činnosti této právnické osoby. Všechny předpoklady trestní odpovědnosti právnické osoby uvedené v § 8 odst. 1 písm. a) z.č. 418/2011 Sb. jsou tedy naplněny a podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb. lze tak jednání obžalovaného [celé jméno obžalovaného] přičítat právnické osobě Český střelecký svaz, z.s. – sportovně střelecký klub Tábor. Stíhaná právnická osoba se proto přičitatelným jednáním obžalovaného [celé jméno obžalovaného] dopustila také přečinu těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku.

52. Pokud jde o zavinění, to je spatřováno v rovině úmyslné, ve formě nepřímého úmyslu, kdy je prokázáno, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jako provozovatel střelnice musel o nebezpečném technickém stavu střelnice vědět, přesto jej nijak neřešil a spoléhal na to, že škodlivý následek na zdraví či životě osob v důsledku toho nenastane. To je však v případě takto nebezpečného provozu samozřejmě absolutně nepřípustné. I proto došlo krátce po vzniku šetřené události příslušným orgánem k pozastavení činnosti střelnice, následně sám obžalovaný [celé jméno obžalovaného] požádal o pozastavení střelby na úseku A.

53. Pokud jde o tresty, u obžalovaného [celé jméno obžalovaného] vycházel soud z toho, že až doposud byl osobou bezúhonnou. Přihlédnuto bylo rovněž k tomu, že od spáchání činu již uplynula delší doba, což nezavinil obžalovaný. Jako přiměřený byl zvolen tedy výchovný trest v podobě peněžitého trestu. Jeho konkrétní výše, kterou soud považoval za přiměřenou všem shora uvedeným okolnostem, je zřejmá z výroku rozsudku. Obžalovanému bylo umožněno, aby peněžitý trest hradil ve splátkách, neboť se v důsledku absence obžalovaného u hlavních líčení, nepodařilo zjistit, zda jeho majetkové poměry jsou takové, aby peněžitý trest v uložené výši uhradil najednou. Na druhou stranu se však soud domnívá, že peněžitý trest není uložen v takové výši, aby jej obžalovaný nemohl uhradit. Střelnice je nadále v provozu, obžalovaný jako osoba samostatně výdělečně činná zcela nesporně nejen z provozu střelnice dosahuje příjmu, z něhož je schopen peněžitý trest uhradit. Pokud jde o trest pro stíhanou právnickou osobu, tak ze škály trestů, které dovoluje zákon č. 418/2011 Sb. právnické osobě uložit, zvolil soud rovněž jako vhodný peněžitý trest. Výše trestu je zvolena tak, aby vystihla závažnost činu obžalované a také



fakt, že od spáchání činu už uběhla delší doba, ač se tak nestalo zaviněním této právnické osoby. Pokud tato právnická osoba provozuje i nadále střelnici, lze předpokládat, že tím dosahuje zisku, lze se tak právem domnívat, že prostředky pro úhradu peněžitého trestu uloženého v nikoliv likvidační výši zcela nesporně disponuje. I zde bylo soudem umožněno hradit peněžitý trest v měsíčních splátkách.

54. Soud považuje za nutné osvětlit také, proč nepovažoval za nutné ukládat v této věci trestu zákaz činnosti. Soud není vázán návrhy procesních stran, tedy ani intervenující státní zástupkyně, která ani trest zákaz činnosti nikomu z obžalovaných nenavrhl. Je otázkou, do jaké míry přísluší zmocněnci poškozených vyjadřovat se na závěr k otázce trestu, jež mají být obžalovaným uloženy, ale pokud návrh na uložení trestu zákaz činnosti v jeho řeči zazněl, soud se k tomu vyjádří. V první řadě je nutné znovu zopakovat, že od spáchání činu uplynula již delší doba. Technický stav střelnice v době, kdy došlo ke zranění poškozeného, a v současné době, je zcela nepochybně i vzhledem k probíhajícím úpravám na střelnici zcela jiný. Podepsaný soud není oprávněn posuzovat aktuální stav střelnice z hlediska její provozuschopnosti či bezpečnosti, byť by šlo třeba jej o její dílčí úsek, „A“. To je samozřejmě záležitostí příslušných orgánů policie. Není od věci rovněž zmínit, že provozovatel střelnice v roce 2019 oznámil tomuto příslušnému orgánu, že střelbu na úseku, „A“ střelnice pozastavuje. V takovém případě samozřejmě nelze uvažovat nyní o uložení trestu zákaz činnosti v souvislosti se zanedbáním stavu střelnice na úseku, „A“ v říjnu roku 2017.

55. Pokud pak bylo zmocněncem poškozených soudu navrhováno, aby zvažil úpravu popisu skutku ve smyslu jeho písemného vyjádření založeného na č.l.784-786), k tomu soud uvádí zejména, že je vázán tím, jak je skutek vymezen v obžalobě, trestní řízení je totiž ovládáno mimo jiné zásadou totožnosti skutku. Nelze tedy popis skutku měnit, aniž by byla zachována jeho totožnost. Být by s ohledem na navrhovanou změnu popisu skutku zmocněncem bylo možno uvažovat tak, že totožnost skutku by byla zachována totožností následku (škodlivého následku na zdraví poškozeného), je to do jisté míry diskutabilní, neboť soud se zabývá konkrétním tvrzením obžaloby, jak došlo k porušení důležité povinnosti osoby odpovědné za provoz střelnice a provozovatele střelnice. Měnit popis skutku tak výrazně, jak navrhl zmocněnec poškozených, by podle názoru soudu při respektování shora uvedené zásady v podstatě ani nebylo zákonné.

56. Otázka rekonstrukce čelního záchytného valu střelnice a s tím související fakt, že zmocněnec poškozených tvrdí, že po dobu rekonstrukce tohoto valu neměla být střelnice provozována a že v tom spatřuje zanedbání povinností provozovatele, když tuto skutečnost neoznámil příslušnému orgánu, nebyla v souzené věci podle názoru soudu až tak důležitá. Rekonstrukce čelního záchytného valu probíhala za účelem zvýšení bezpečnosti provozu střelnice. Nijak tedy ani nesouvisí s tím, co bylo kladeno za vinu obžalovaným.

57. Jelikož bylo rozhodnuto odsuzujícím rozsudkem ohledně obou obžalovaných, bylo na místě vesměs kladně rozhodnout i o uplatněných nárocích poškozených v rámci adhezního řízení. Bylo totiž zjištěno, že uplatněné nároky jsou (až na několik výjimek) zcela oprávněné, neboť přiznaná škoda či nemajetková újma jsou v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaných.

58. Pokud jde o nárok zdravotní pojišťovny, a to České průmyslové zdravotní pojišťovny, tato uplatnila za náklady léčení svého pojištěnce, poškozeného [příjmení] [celé jméno poškozeného], celkem částku 99 625 Kč. K tomuto nároku je možné uvést, že v hlavním líčení bylo nepochybně prokázáno, že obžalovaní se dopustili jednání popsáno ve výroku tohoto rozsudku, ale také to, že tímto jednáním bylo způsobeno poškozenému [příjmení] [celé jméno poškozeného] zranění, které si ve snaze zachránit mu život a zdraví vyžádalo lékařské ošetření. Poškozený byl ostatně krátce po vzniku zranění operován, následně hospitalizován, později se léčil doma. Jemu poskytnutá lékařská péče byla uhrazena Českou průmyslovou zdravotní pojišťovnou, která má podle ustanovení § 55 zákona č. 48/1997 Sb. regresní nárok vůči obžalovaným jako subjektům, které v důsledku jejich zaviněného protiprávního jednání vůči pojištěnci zapříčinily, že pojišťovna

vynaložila náklady na hrazené lékařské služby. Je tak zcela nesporné, že poškozené zdravotní pojišťovně vznikla škoda, které je rovna vynaloženým nákladům na lékařskou péči. Konkrétní výše této škody je pak zřejmá z vyúčtování předloženého poškozenou zdravotní pojišťovnou. Soud přitom nemá pochyb ani o příčinné souvislosti mezi jednáním obžalovaných a vznikem škody, ostatně tuto lze dovodit již z dikce citovaného ustanovení zákona o veřejném zdravotním pojištění, a proto soud poškozené pojišťovně přiznal nárok na náhradu škody ve výši jí uplatněného nároku, a to vůči oběma obžalovaným, přičemž jejich povinnost k náhradě škody je solidární, tedy společná a nerozdílná.

59. Co se týče nároku uplatněného poškozeným [příjmení] [celé jméno poškozeného], je nutné předestřít, že náhradu újmy, kterou poškozený v souhrnu požadoval, je nezbytné posuzovat odděleně, ostatně již sám poškozený jednotlivé uplatněné nároky rovněž vymezil a specifikoval zvlášť.

60. V první řadě se jedná o škodu v nejužším slova smyslu, tedy majetkovou újmu, kterou poškozený [příjmení] [celé jméno poškozeného] utrpěl v souvislosti se zraněním. Tuto škodu poškozený vyčíslil jako úšlou mzdu za dobu pracovní neschopnosti ve výši 37 332 Kč. Dále uplatnil za náklady na léky částku 2 524 Kč, na náhradě bolestného částku 187 605 Kč, na náhradě ztížení společenského uplatnění částku 542 045 Kč, za psychické útrapy částku 100 000 Kč a za náklady spojené s péčí o jeho zdraví částku 15 700 Kč.

61. Vedle nákladů na léčení, které za léčbu uplatnila poškozená zdravotní pojišťovna, vynaložil i sám poškozený zcela oprávněně, neboť mu to bylo doporučeno lékařem, náklady na lék nehrazený ze zdravotního pojištění, tedy Wobenzym. Doloženo bylo, že za tento nákup vynaložil částku 2 524 Kč. Takto mu tedy byla uplatněná částka přiznána.

62. Pokud jde o ušlý výdělek, je ve vztahu k tomu doložena délka trvání pracovní neschopnosti, jakož i konkrétní výše ušlého výdělku poškozeného. Lze tak konstatovat, že poškozený [příjmení] [celé jméno poškozeného] i tento svůj tvrzený dílčí nárok řádně doložil listinnými důkazy, tudíž mu mohl být přiznán s odkazem na to, že jeho pracovní neschopnost a ušlý příjem vznikly v souvislosti s pracovní neschopností, byly zapříčiněny právě zraněním, které zavinili obžalovaní, v důsledku něhož nemohl poškozený po dobu trvání pracovní neschopnosti vykonávat své zaměstnání a dosahovat v něm příjmu, jakého by dosahoval nebýt předmětného zranění.

63. Další složkou uplatněné újmy poškozeného byla újma nemajetková, ta se skládá z bolestného a ztížení společenského uplatnění.

64. Podle § 2958 občanského zákoníku při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

65. Pro určení výše nemajetkové újmy byl vypracován [anonymizováno] [jméno] [příjmení] znalecký posudek, z něhož je zřejmé, že bolestné podle příslušné metodiky činí 187 605 Kč. Soud neměl důvod jakkoliv o takto uplatněném nároku pochybovat, a proto jej bez výhrad přiznal.

66. K nároku za ztížení společenského uplatnění byl rovněž doložen znalecký posudek, a to posudek vypracovaný rovněž k tomu určeným znalcem s potřebnou specializací, [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [příjmení]. Ten vyčíslil hodnotu ztížení společenského uplatnění dle příslušné metodiky na částku 542 045 Kč. Poškozený byl dále soudem podrobně vyslechnut k tomu, jak moc je i nadále omezen v některých fyzických aktivitách, zejména sportovního charakteru, na které byl dříve před zraněním zvyklý a které provozoval, nyní je nemůže v takové intenzitě vůbec vykonávat. Soud tedy nepochybuje, že závěry shora uvedeného znaleckého posudku jsou správné, i tento nárok byl tedy poškozenému přiznán v jím požadovaném rozsahu. Jen pro úplnost je pak nezbytné znovu odkázat na již výše uvedené závěry ohledně vzniku újmy na zdraví poškozeného a příčinné souvislosti mezi jednáním

obžalovaných a vznikem této újmy, jakož i dalších nepříznivých následku na zdraví poškozeného vzniklých v souvislosti s utrpeným zraněním. Nutno také uvést, že znalecký posudek k míře ztížení společenského uplatnění byl znalcem vypracován až v lednu roku 2020, tedy v době, kdy od zranění uplynula již poměrně dlouhá doba, takže bylo možno konstatovat, že zdravotní stav poškozeného v té době se již do jisté míry ustálil.

67. Poškozenému byl přiznán i nárok na náhradu škody za péči o jeho zdraví, tedy jeho obsluhu manželkou, když on sám sebeobsluhy nebyl schopen. Podle § 2960 občanského zákoníku škůdce hradí též účelně vynaložené náklady spojené s péčí o zdraví poškozeného, s péčí o jeho osobu nebo jeho domácnost tomu, kdo je vynaložil. V souzené věci tyto uplatnil poškozený, byť přímo tyto náklady on nevynaložil. Péče poskytovaná jeho manželkou, kterou mu bezplatně poskytla ona, uplatněná ve výši odměny za konkrétní počet hodin práce při přípravě jídla, asistence poškozenému při různých úkonech atp. není rozhodně uplatňovaná v nikterak přehnané výši, aby nemohla být soudem přiznána. I v tomto dílčím nároku tedy bylo v adhezním řízení poškozenému vyhověno.

68. Pokud jde o duševní útrapy (tedy bolest psychickou), nezbývá než uvést, že pro tento druh útrap aktuálně neexistuje žádná obdobná metodika jako pro stanovení bolestného či ztížení společenského uplatnění. Poškozeným požadovanou částku ve výši 100 000 Kč přitom nelze rozhodně považovat za nijak přemrštěnou. To, že byl tento nárok poškozenému [příjmení] [celé jméno poškozeného] přiznán, respektuje i zásadu slušnosti tak, jak na ni odkazuje shora uvedené zákonné ustanovení § 2958 občanského zákoníku. Soud před přiznáním tohoto nároku zvažoval zejména tyto další okolnosti:

69. Poškozený [příjmení] [celé jméno poškozeného] utrpěl střelné zranění, zástřel byl v bezprostřední blízkosti jeho páteře, zcela evidentně tedy bezprostředně ohrožující jeho život či kvalitu jeho života. Střelné zranění našťastí přežil. Avšak z do té doby jinak aktivního člověka, manžela a také otce dvou malých dětí, učitele na základní škole, se stal prakticky na dobu několika týdnů ležící člověk, neschopný postarat se sám o sebe, natož o svou rodinu, o manželku v šestinedělí, o své malé děti, jedno ve věku 2 let a druhé ve věku pouhého měsíce. Tyto bezesporu velmi negativní prožitky, kterými si poškozený byl nucen projít, jsou takovými prožitky, které byly zcela způsobilé přivodit poškozenému závažné psychické potíže. O tom také svědčí například lékařská zpráva z psychiatrie – klinické psychologie na č.l. 738.

70. Ostatně obdobně to bylo s psychickým stavem a duševními útrapami i u manželky poškozeného. Ta navíc prožívala zcela reálnou obavu o život manžela a jeho zdraví, zatímco se nacházela krátce po porodu druhého dítěte. Zcela neočekávaně, aniž by se na takovou nepříznivou událost mohla do jisté míry nějak psychicky připravit (byť to zřejmě nejde), byla náhle vystavena shora uvedeným negativním prožitkům. Ani v jejím případě se tedy podepsaný soud nedomníval, že by snad nebylo možné jí za vytrpěné duševní obtíže přiznat jí uplatněnou částku ve výši 200 000 Kč, která se ani v jejím případě soudu nejevila jako nijak přemrštěná, naopak je považována za respektující zásady slušnosti. Právní základ má tento uplatněný nárok v ustanovení § 2959 občanského zákoníku, podle něhož při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

71. V psychickém stavu poškozených se zcela jistě musel projevit i fakt, že ani jeden z obžalovaných (což by bylo možno samozřejmě očekávat právě od obžalovaného [celé jméno obžalovaného] coby předsedy stíhané právnické osoby) v podstatě až doposud evidentně nikterak své pochybení neuznal. Nikdo se poškozenému ani neomluvil, nenabídl nějaké odškodnění. Život poškozeného, potažmo celé jejich rodiny, aniž se o to sami nějak přičinili, bude i nadále ovlivněn tím, co se stalo, neboť na takovouto událost se zapomenout rozhodně nedá. Nelze ji nijak vytěsnit z paměti, zvláště za situace, když poškozený má i nadále jisté zdravotní obtíže spjaté se

zraněním a za situace, kdy rodina staví dům právě v blízkosti pozemku, kde byl poškozený zasažen střelou uniklou ze střelnice, aniž by tato uznala alespoň nějaké své pochybení.

72. Odlišná situace byla ovšem v případě poškozeným vynaložených nákladů trestního řízení (zejména náklady vynaložené na opatření znaleckých posudků), neboť tyto nejsou dle ustálené rozhodovací praxe chápány jako škoda, ale jedná se o náklady trestního řízení ve smyslu § 154 trestního řádu a touto cestou musí být také uplatněny až po právní moci rozhodnutí, zůstane-li tedy výrok o vině v nezměněné (tedy odsuzující) podobě. Proto soud se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody odkázal poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních.

73. Obdobně tak bylo učiněno s uplatněným nárokem představujícím tvrzenou škodu za znehodnocení pozemku ve [část obce] v důsledku toho, že poškozený utrpěl střelné zranění v době, kdy na pozemku pobýval, čímž se podle jeho tvrzení snížila jeho hodnota oproti jeho hodnotě původní. Posoudit takto uplatněný nárok by si však vyžádalo opatřování důkazů přesahujících v mnohém potřeby trestního řízení, když by bylo zapotřebí nejen důsledně prověřit majetkové vztahy (tedy zda již v té době byl poškozený majitelem pozemku a zda byl výlučným majitelem atp.), zcela jistě i nějakou formu znaleckého zkoumání. Takto uplatněný nárok by bylo obtížné prokazovat i v civilním řízení, natož v řízení trestním. Poškozený vlastně ani tento svůj tvrzený nárok o žádné důkazy neopřel a ani v dalším průběhu řízení k tomu ani neoznačil a nepředložil žádné důkazy. Proto mu v tomto požadovaném rozsahu nemohlo být vyhověno. Není však samozřejmě vyloučeno, aby se poškozený tohoto nároku domáhal v občanskoprávním řízení.

#### Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

Tábor 19. května 2021

Mgr. Helena Mörťlová  
předsedkyně senátu

# USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře dne 25. 11. 2021 ve veřejném zasedání projednal odvolání, která proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 19. 5. 2021, č.j. 3 T 61/2019-882, podali

obžalovaný

obžalovaná právnická osoba **Český střelecký svaz, z.s. – Sportovně střelecký klub Tábor**, IČ: 47267895, se sídlem Čekanice 266, 390 02 Tábor,

a rozhodl o nich

**takto:**

Podle § 256 trestního řádu se odvolání zamítají.

## Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 19. 5. 2021, č.j. 3 T 61/2019-882, byli obžalovaní Český střelecký svaz, z.s. – Sportovně střelecký klub Tábor, IČ: 47267895 (dále jen: „obžalovaná právnická osoba“), uznáni vinnými každý samostatně přečinem těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Obžalovanému byl podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 67 odst. 2 písm. b) a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku uložen peněžitý trest v počtu 220 denních sazeb po 250 Kč, tedy v celkové výši 55 000 Kč. Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku bylo obžalovanému povoleno splácet uložený peněžitý trest ve splátkách po 4 600 Kč měsíčně. Obžalovaná právnická osoba byla podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 15 odst. 1 písm. c) a § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, a za užití § 67 odst. 2 písm. b) a § 68 odst. 1 trestního zákoníku odsouzena k peněžitému trestu v počtu 100 denní sazeb po 1 000 Kč, tedy v celkové výši 100 000 Kč. Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku bylo obžalované právnické osobě povoleno splácet peněžitý trest ve splátkách po 8 500 Kč měsíčně. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla oběma obžalovaným uložena povinnost zaplatit společně a nerozdílně poškozeným České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČ: 47672234, škodu ve výši 99 625 Kč, částku 885 206 Kč tvořenou ztrátou na výdělků ve výši 37 332 Kč, náklady na léky ve výši 2 524 Kč, náhradou bolestného ve výši 187 605 Kč, náhradou za ztížení společenského uplatnění ve výši 542 045 Kč, náhradou za psychické útrapy ve výši 100 000 Kč a náhradou nákladů spojených s péčí o jeho zdraví ve výši 15 700 Kč, a poškozené náhradu za psychické útrapy ve výši 200 000 Kč. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byl poškozený odkázán se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Rozsudek napadli včasnými odvoláními oba obžalovaní.
3. Obžalovaný prostřednictvím obhájce podal odvolání proti všem výrokům rozsudku. Vytýká mu, že je nepřezkoumatelný, že neboť z hlediska obsahu nereflexuje požadavky kladené na něj trestněprávními předpisy, a vykazuje vady hmotněprávní i procesní. Soud bagatelizoval obhajobu obžalovaného a v odůvodnění se opřel pouze o skutečnosti a důkazy, které Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

podporovaly jeho nesprávný a nelogický závěr o vině obžalovaného. Soud se také nepřesvědčivě vypořádal se zcela odlišnými odbornými názory znalců, kteří prezentovali soudu nejméně čtyři odlišné verze, jak mohlo dojít ke zranění poškozeného. Obžalovaný jako předseda obžalované právnické osoby byl shledán vinným, ač bylo prokázáno, že skutek, pro který byla podána obžaloba, se nestal. Nikdy nebylo zjištěno, kdo střílel, odkud a kdy. Obžalovaný byl stíhán, ačkoli již nikdy nebude možno zjistit výše uvedené skutečnosti, neboť vždy zde budou skutečnosti proměnlivé a nejasné, které mohou vést k mnoha odlišným závěrům. Ve věci byly podány znalecké posudky a odborná vyjádření, která připouštějí mnoho verzí způsobu vzniku poranění poškozeného, a proto nelze učinit kategorický závěr o tom, že jeho jedinou příčinou bylo porušení nespécifikované povinnosti obžalovaným. Nikdy nebylo zjištěno, od čeho se střela náhodně odrazila a zda se vůbec odrazila. Není dána příčinná souvislost mezi tvrzeným protiprávním jednáním obžalovaného a následkem, jímž je poranění poškozeného. Za těchto okolností soud měl aplikovat zásadu in dubio pro reo. Nikde nebyla specifikována povinnost, kterou měl obžalovaný porušit a v důsledku jejíhož porušení mělo dojít k naplnění skutkové podstaty trestného činu. Nebylo prokázáno jakékoli zavinění obžalovaného, ani soudem tvrzené zavinění ve formě nepřímého úmyslu. Soud, obžaloba, zmocněnec poškozených i samotní poškození mylně vykládají pojem „bezpečná“ střelnice. Předmětná střelnice splňovala veškeré bezpečnostní nároky na ni kladené a v rozhodné době měla platný provozní řád schválený balistikem

Soud uvedl, že k úniku střely došlo pouze v důsledku náhody odrazem od pevného předmětu nacházejícího se na dopadišti valu, avšak takový mechanismus úniku střely nebyl prokázán. Místo odrazu střely ani předmět, od něhož se měla střela odrazit, nebyly nikdy zjištěny. Soud také nezjistil, kudy přesně střela unikla z prostoru střelnice, a pouze spekuluje o možné variantě úniku střely, přičemž pro toto své nepodložené tvrzení si vybral závěry znalců obžaloby, jež se však samy rozcházejí (znalci ). Soud se nevyřadil se stopou č. 20, která jednoznačně prokazuje odborné závěry znalců . a

že pokud by střela zasáhla výstřelní prostor, došlo by k jejímu zničení, případně k odrazu vzhůru, avšak prostor střelnice by neopustila. Soud dále zaměňuje pojmy val (záchytný val), dopadiště valu, výstřelný prostor, ani se neorientuje v problematice terčové linie ve vzdálenosti 50 metrů apod.

4. Dále obžalovaný ve svém odvolání rozvíjí podrobně své přesvědčení, že rozsudek není přezkoumatelný, nevyhovuje zákonným požadavkům uvedeným v § 125 odst. 1 trestního řádu. Dle judikatury se obecné soudy musí vypořádat s námitkami uplatněnými účastníky v řízení, a to způsobem odpovídajícím míře jejich závažnosti. K této problematice obžalovaný odkazuje na nálezy Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 593/17, I. ÚS 74/06, I. ÚS 2568/07, III. ÚS 464/99. Obžalovaný poukazuje na písemné vyjádření, které soudu prvního stupně adresoval dne 15. 2. 2021. Toto nebylo soudem v dotčeném řízení přečteno, v rozsudku zohledněno, a ačkoli má celkem čtyři strany textu, soud mu věnoval pouze sedm řádků v bodě 3. napadeného rozsudku, kde lakonicky pouze shrnul základní argumenty obhajoby obžalovaného. Nijak se přitom nevyřadil s právní argumentací obžalovaného ve vztahu k nedostatku příčinné souvislosti, k tvrzenému porušení povinnosti provozovatele střelnice, k tvrzenému odrazu střely o kámen, závadnému zadávání znaleckých (balistických) posudků, k porušení provozního řádu střelci a k jednotlivým hypotézám znalců.
5. Obžalovaný dále soudu prvního stupně vytýká, že jeho skutková zjištění jsou v extrémním nesouladu s provedeným dokazováním a způsob hodnocení důkazů je netransparentní. Klíčový znalec obžaloby nebyl nikdy osobně na dotčené střelnici, své závěry činil „od stolu“ na základě chybného zadání orgánů činných v trestním řízení. Na distanci 50 m není žádný „malý val“, nýbrž zákopy s terčovými zařízeními pro výsuvné mizivé terče. Terčové linie se nacházejí na distancích 50 a 100 m. Tyto se nacházejí na výstřelné ploše střelnice již od samého počátku a byly tam i v době vyhotovení provozního řádu Znalci obžaloby operovali dle zadání s „valem na 50 m“, který však neexistuje. Za něj byla nesprávně označena terčová zařízení, která



osoba odpovědná za vyhotovení platného provozního řádu (balistik ), nepovažovala za balistický problém. Obžalovanému je kladeno za vinu, že náhodně odražená střela od blíže nespecifikovaného pevného předmětu (kámen, hřebík, suk clony) na hranici terčového zařízení, které považoval platný provozní řád za bezpečné, zranila na vzdálenost cca 1,8 km poškozeného, a to za situace, kdy obžalovaný žádnou právní povinnost neporušil. Závěr soudu, že vybraní znalci se shodují a vzájemně potvrzují, je zavádějící, neboť soud za tímto účelem vybírá pouze dílčí závěry vyslechnutých znalců a opomíjí, že stejní znalci ve svých posudcích a výpovědích připouštějí různou míru nejistoty ohledně mechanismu, kterým střela ze střelnice měla uniknout. Každý ze znalců přitom za nejpravděpodobnější považuje jiný konkrétní mechanismus. Největší shoda se objevuje u připuštěné možnosti odrazu z plochy při střelbě směrem dolů na blízký anebo nízko umístěný terč. tedv terč umístěný v rozporu s provozním řádem. Soud bezdůvodně odmítá závěry znalce , spokojuje se s konstatováním, že střelci dle kamerového záznamu nepochybili. Znalec ve svém posudku přímo označuje čas střelby a manipulaci, která by mohla k porušení bezpečného směru střelby vést. Znalcům byly při hlavním líčení předloženy fotografie z videozáznamu, na kterých je patrná manipulace jednoho ze střelců s nízkým terčovým stojanem. Znalci potvrdili, že takto umístěný terč by ustanovení provozního řádu o bezpečném směru střelby neodpovídal. Soud se nedostatečně vypořádal s posudkem který uvedl několik vzájemně zcela nezávislých mechanismů, jak mohlo k výstřelu nebo k odrazu dojít, přičemž pouze jediný z dílčích závěrů, jímž byla možnost deformace střely až po kost v těle poškozeného, byl vyloučen znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Odmítnutí celého posudku pouze na základě vyloučení jedné z hypotéz je nelogické a ve vztahu k dalším stále platným hypotézám de facto neodůvodněné. Soudem zdůrazněné prohlášení že přímý výstřel není možný, přitom také není pravdivé. Při simulaci polohy střelce vleže označené na videu lze ukázat, že zaujme-li střelec takto nízkou polohu zbrkle s rukama před přední hranou střeliště, může výstřel směřující mimo určenou plochu záchytného valu provedený s nedostatečnou kontrolou nad zbraní vést k současnému přestřelení valu a podstřelení balistických clon. Soud takovou simulaci vůbec neprovedl a spokojil se s nedůvodným a nepravdivým konstatováním, že tuto možnost považuje za vyloučenou. Tato skutečnost přisvědčuje možné správnosti závěrů , který únik střely přímým výstřelem při neopatrné manipulaci se zbraní označil jako nejpravděpodobnější s tím, že k její deformaci mohlo dojít později na dráze letu.

6. Obžalovaný dále uvádí, že soud vůbec nedefinuje a neoznačuje konkrétní právní povinnost, která dle soudu vyplývá z funkce obžalovaného a jejíž porušení klade obžalovanému za vinu. Soud musí nejprve zjistit, zda právní řád vytykanou povinnost obžalovanému ukládá a pokud k porušení konkrétní povinnosti došlo, musí dále zkoumat a prokázat, že mezi porušením této povinnosti a následkem trestného činu existuje příčinná souvislost. Holé zobecnění, které soud učinil na základě izolovaného vyjádření znalce že celý výstřelný prostor musí být pevných předmětů prostý, lze chápat pouze jako subjektivní pohled znalce který však nemá oporu v žádné právní povinnosti objektivně uložené obžalovanému a na kterém se jednoznačně neshodují ani další soudem slyšení znalci. Takové vyjádření zcela pomíjí realitu konstrukce terčových zařízení, kdy jsou v praxi zcela běžně a bezpečně používány i terče ocelové. Současně je požadavek, že celý výstřelný prostor musí být prostý pevných předmětů, je nerealizovatelné, neboť je v objektivní realitě nesplnitelné. Není možné konstruovat střelnici bez použití rozličných pevných materiálů. Konstrukce střelnice dbá na to, aby takové materiály nebyly přítomny v jasně ohraničené a definované dopadové ploše záchytného valu, v případě střelnice předmětné tedy valu umístěného ve vzdálenosti 100 m od palebné čáry. Přítomnost pevných materiálů v jiných částech střelnice však není nutně závadná, neboť, jak uvedl i znalec „tam se nestřílí“. K tomuto tvrzení obhajoba předložila fotografie z různých střelnic s tím, že jde o moderní střelnice, kde k žádnému porušení bezpečnosti jejich samotnou konstrukcí a přítomností pevných materiálů nedochází, neboť tyto se nachází výhradně v části výstřelného prostoru, kam je střela provozním řádem střelnice zakázána. Rovněž ani u těchto střelnic nelze

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

vyločit náhodný odraz od pevného předmětu, což je kladeno právě obžalovanému v předmětném případě. Taková konstrukce trestně právní odpovědnosti obžalovaného za náhodu je proto naprosto absurdní. Předmětná střelnice je schválena a provozována jako stálá venkovní polokrytá střelnice pro ruční palné zbraně. Podle normy ČSN 39 5401 polokrytá střelnice nezaručuje zamezení úniku střel mimo prostor střelnice. Není její úlohou jak provozovaného zařízení zachytit jakoukoli tam vypálenou střelu. Bezpečnost provozu je zajišťována jak mechanicky, tedy bezpečnostními prvky střelnice, tak povinností střelce počínat si se zbraní s maximální opatrností. Funkce bezpečnostně technických prvků střelnice je spjata s jejich užíváním předepsaným způsobem. Není absolutní povinností provozovatele zajistit, aby objektivní možnost, že vystřelená střela opustí ohrožení prostor střelnice, byla i v případě závadného jednání či nedbalého selhání jednotlivce zcela vyloučena. V předmětném případě obžalovaný nejenže neporušil žádnou právní povinnost, ale zároveň platí, že pokud by střelci neporušili platný provozní řád a bezpečnostní pravidla, nedošlo by ke zranění poškozeného. Obžalovaný je přesvědčen, že absentuje příčinná souvislost mezi jeho domnělým protiprávním jednáním a způsobeným následkem. Soud prezentuje jako jednoznačně zjištěný závěr, že ze střelnice došlo k odrazu střely právě od kamene, za jehož odstranění měl obžalovaný odpovídat. Takový závěr však žádný z důkazů jednoznačně nepotvrzuje, naopak balistická stopa č. 20 je přímým důkazem o tom, že k nežádoucímu odrazu střel nedocházelo. Tato silně zdeformovaná střela byla vypálena ze stejné zbraně jako střela vyňatá z těla poškozeného a dokládá, že kontakt, ke kterému mezi ní a některou z věcných stop č. 15 – 19 mohlo dojít, nevedl k ničemu jinému, než k právě bezpečnému předání energie a destrukci střely v prostoru střelnice. Shodně s tím se vyjadřuje znalec , podle něž je odraz střely, která byla vyňata z těla poškozeného, od věcné stopy č. 15 – 19 vyloučen. Jednotliví znalci uvedli více mechanismů, jakými střela mohla opustit prostor střelnice, přičemž každý z nich považoval za nejpravděpodobnější mechanismus jiný. Nebylo-li prokázáno, od jakého konkrétního kamene (věcná stopa č. 15 – 19) mělo dle obžaloby k odrazu dojít a nejsou-li ani jednoznačně vyloučeny další objektivně možné mechanismy úniku střely ze střelnice, pak nedostatečné objasnění skutkového stavu ohledně skutku, který je obžalovanému kladen za vinu, představuje porušení presumpce neviny. Odsuzující rozsudek je přitom zásadním až existenčním zásahem do osobnostní a profesní sféry života obžalovaného, když v sobě de facto konzumuje zákaz činnosti pro obžalovaného plynoucí ze zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu.

7. Obhajoba se dále v odvolání zabývá otázkou zavinění obžalovaného a uvádí, že při nedbalostním zavinění je kritériem nedbalosti v obou jejích formách zachování potřebné míry opatrnosti pachatelem. Ta je dána spojením objektivního a subjektivního hlediska při předvídání způsobení poruchy nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem. Objektivní vymezení míry potřebné opatrnosti žádá od každého zpravidla stejnou míru opatrnosti. Jen výjimečně žádá od některých skupin osob vykonávajících určité povolání nebo zaměstnání určitou vyšší míru opatrnosti. Povinnost předvídat možnost způsobení poruchy nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem při výkonu některých povolání vyplývá nejen z bezpečnostních předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů, ale i z technických norem nebo zvláštních uznávaných pravidel. Vyšší míru opatrnosti nelze pachateli v žádném případě žádat. Subjektivní vymezení míry opatrnosti vyžaduje, aby mimo míry povinné opatrnosti bylo vzato v úvahu i subjektivní vymezení, které spočívá v míře opatrnosti, kterou je schopen vynaložit pachatel v konkrétním případě. Mezi porušením potřebné míry opatrnosti a následkem musí být příčinná souvislost. Základem trestní odpovědnosti je bezpečné zjištění příčinného působení jednání obviněného na trestním zákoníkem chráněné společenské vztahy. Pro pachatele nepředvídatelný příčinný průběh tedy není v zavinění obsažen a pachatel neodpovídá za následek, který takto vzejde. Soud uvedl, že povinností obžalovaného bylo zajistit, aby výstřelný prostor, dopadště i valy byly ve vyhovujícím stavu, a připustil, že se na nich nacházely pevné předměty. Soud se však nezabýval zkoumáním, co je vyhovujícím stavem střelnice, ani skutečností, zda měl obžalovaný tuto povinnost uloženou. Naprosto opomenul fakt, že k provozu střelnice je vyžadován platný

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

provozní řád schválený balistikem, což předmětná střelnice splňovala, a že za dodržování pravidel bezpečnosti je individuálně zodpovědný konkrétní držitel zbrojního průkazu, a to i za osobu, která je na střelnici s ním pod jeho dozorem, což byl případ oněch tří střelců. Vůbec soud nezohlednil výklad znalce z něhož vyplývá, že každý je povinen se seznámit s provozním řádem střelnice a dodržovat jej. Střelnice splňovala veškeré zákonné podmínky pro její provoz a technický stav byl vyhovující (k události došlo cca 2 měsíce po vydání provozního řádu). Povinností střelce střílet kolmo na terč a zachytit val, ale nikdy ne do země. Návštěvníci stříleli do mrtvého úhlu bezpečnostních prvků střelnice. I kdyby střela narazila na pevný předmět ve valu, střela by se odrazila nahoru a nikdy neopustila daný prostor. Obžalovaný proto trvá na tom, že jeho zavinění, a to ani ve formě nedbalosti, nebylo prokázáno. Dovojuje to z toho, že i soud dospěl k závěru, že k úniku střely došlo náhodou, nejméně dva znalci nezávisle na sobě dospěli k závěru, že střelci porušili platný provozní řád, když vedli palbu nesprávným směrem a způsobem, střelci sami uvedli, že stříleli do plochy střelnice (směrem dolů) a obžalovaný neporušil žádnou konkrétní právní povinnost. Závěrem proto obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a vrátil věc Okresnímu soudu v Táboře k dalšímu řízení.

8. Odvolání obžalované právnické osoby bylo také směřováno proti všem výrokům napadeného rozsudku. Zcela se ztotožnila s argumentací použitou v odvolání obžalovaného a odkázala na něj. Rovněž se domnívá, že soud vycházel pouze z důkazů, které svědčily ve prospěch obžaloby, nekorektně hodnotil nejen znalecké posudky, ale i výpovědi střelců

Jeich výpovědi se liší, např. v tom, zda jim bylo správcem střelnice přiděleno místo střelby. Svědkové pak tvrdí, že stříleli bezpečně do terčů, svědek ovšem uvedl, že: „stříleli jakoby směrem dolů“. Soud však uvedl, že svědek vypověděl v podstatě shodně s ostatními jmenovanými, což je ovšem nepřípustné zjednodušení, neboť jeho tvrzení, že střelba směřovala směrem dolů je zcela zásadní pro závěr, jakým způsobem střela mohla opustit prostor střelnice. Pokud by soud připustil možnost, že k úniku střel z prostoru střelnice mohlo dojít porušením povinností střílejících osob, nemohl by tento zásadní důkaz vyhodnotit tak, jak to učinil. Ostatně dva ze soudních znalců dospěli k názoru, že střelci se chovali v rozporu s provozním řádem. Existuje několik variant, jak úniku střely z prostoru střelnice mohlo dojít. V první řadě mohlo jít o přímý výstřel mezi horní hranou valu a spodní hranou balistické clony a následný odraz střely mimo prostor střelnice. Tato varianta se jeví jako nejpravděpodobnější i proto, že střela po svém odrazu a tedy deformaci a vychýlení ze své trajektorie mohla vykonat již pouze relativně malou vzdálenost předtím, než vnikla do těla poškozeného. Dále bylo možné odrazení střely od pevné překážky v prostoru střelnice, tak jak je popisuje obžaloba a odsuzující rozsudek. Další možností je odraz plochy při chybné střelbě směrem dolů, jak uvedl. V tomto případě mohla být střela deformována již v prostoru střelnice nebo až následně v blízkosti místa, kde došlo k poranění poškozeného. Soud ve svém odsuzujícím rozsudku vyšel z varianty nejméně pravděpodobné, aniž by se ostatními zabýval.

9. Obžalovaná právnická osoba rovněž poukazuje na to, že rozsudek neobsahuje popis důležité povinnosti, kterou měl obžalovaný porušit. Střelnice byla provozována ve stavu, v jakém byla příslušnými orgány státní správy ke svému provozu aprobována několik měsíců před událostí. Nebylo nijak prokázáno, že by v mezidobí došlo k jakýmkoli úpravám, které by snížily bezpečnost střelnice. Pokud soud dal obžalovanému za vinu, že nezajistil bezpečnost střelnice, dal mu za vinu něco, co je v kompetenci zcela jiných subjektů. Střelnice měla schválený provozní řád, k jejímu technickému stavu byl zhotoven posudek a střelnice ve všech směrech vyhověla platné a účinné legislativě a proto byla schválena do provozu. Únik střely ze střelnice je možné vyloučit pouze u tunelové nebo zcela kryté střelnice, u všech ostatních typů jsou bezpečnostní opatření navržena a konstruována tak, aby v kombinaci se správným a odpovědným způsobem střelby možnost úniku střely ze střelnice minimalizovaly. V daném případě by bylo nutné s jistotou prokázat, že střela, která poškozenému způsobila zranění, se skutečně odrazila od

pevného předmětu, jehož umístění v prostoru střelnice je zakázáno právním předpisem. Samotný výskyt takového předmětu v prostoru střelnice by mohl být porušením povinnosti obžalovaného, pokud by taková existovala, avšak bez prokázání příčinné souvislosti, tedy toho, že se střela skutečně od tohoto předmětu odrazila a způsobila zranění poškozeného, nelze uznat obžalovaného vinným. Soud měl s ohledem na existující pochybnosti rozhodnout ve prospěch obžalovaného. Závěrem proto obžalovaná právnická osoba navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

10. K odvolání obžalovaných se písemně vyjádřili prostřednictvím svého zmocněnce poškození

Dle jejich názoru soud prvního stupně v procesně bezvadném řízení dospěl na základě pečlivého a nestranného zkoumání důkazů k jednoznačnému závěru, že poškozených byl zraněn střelou vystřelenou na úseku „A“ střelnice v Táboře – Čekanicích. Tato střela se odrazila od pevného předmětu – kamene, a v důsledku toho opustila prostor střelnice. Poškozeného pak zasáhla na jeho pozemku vzdáleném téměř 2 km. Jestliže se na úseku „A“ střelnice, který byl určen též pro střelbu z dlouhých zbraní, nacházely na dopadisti valu pevné předměty, což bylo zřejmé i z ohledání místa činu, neměl být tento úsek střelnice provozován, neboť provozovatel střelnice musel vědět, že právě k takové situaci může dojít a evidentně bez přiměřených důvodů spoléhal, že k žádnému následku nedojde. Střelnici provozovala obžalovaná právnická osoba a za její provoz je z titulu své funkce předsedy, statutárního zástupce, odpovědný právě obžalovaný. Tento byl odpovědný za technický stav střelnice, zejména jejich výstražných a bezpečnostních prvků, jeho jednání je proto namístě hodnotit jako porušení důležité povinnosti vyplývající z jeho funkce. Jde zcela nepochybně o důležitou povinnost, neboť jinak může docházet ke zvýšenému nebezpečí na životech a zdraví nejen osob přítomných na střelnici. Pokud obžalovaní uvádějí, že existuje více variant, jak k úniku střely z prostoru střelnice mohlo dojít, jde jednak o varianty naprosto nepravděpodobné, ne-li nemožné, jednak varianty neodpovídající závěrům znaleckých posudků zejména znalců. Jsou také v rozporu s popisy průběhu střelby ze zbraně, jejíž střelou byl poškozený zraněn. Z výpovědí střelců ani ze záběrů jejich střelby nevyplývá, že by během střelby bylo z předmětné zbraně střeleno od terců nahoru, nebo naopak před sebe dolů do plochy před terci, přičemž je evidentní, že žádná náhodná střela ze zbraně nevyšla. Průlet střely mezi horní hranou valu a spodní hranou balistické clony je nemožný, respektive pokud by byl možný, znamenalo by to opět zásadní porušení povinností obžalovaných na poli bezpečnosti střelnice. Z provedených důkazů vyplývá pouze jedna varianta trajektorie střely, a to že se odrazila od pevného předmětu nacházejícího se na dopadisti valu a opustila ohrožený prostor střelby. Poškození se také neztotožňují s námitkou obžalovaných, že soud nevymezil v rozsudku konkrétní právní povinnosti, které byly porušeny, a neprokázal příčinnou souvislost. Porušení povinností je specifikována přímo ve výroku o vině. Tato vyplývá zejména ze zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, především povinnosti stanovené v příloze č. 3 k tomuto zákonu, jimiž jsou zabezpečit řádný technický stav střelnice, předcházet nebo zabraňovat úniku střely mimo primární ohrožený prostor, předcházet nebo zabraňovat ohrožujícím odrazům střel a jejich střepin, zajistit, aby dopadisti mělo takovou podobu, aby došlo k účinnému zachycení střel, a to včetně jejich fragmentů, a aby nedocházelo k ohrožujícím odrazům střel. Nepochybně pak obžalovaní porušili i prevenční povinnost předcházet škodám uloženou občanským zákoníkem. Příčinná souvislost mezi porušením těchto povinností a způsobeným následkem je zcela zřejmá, neboť nebyť pevných předmětů ve výstřelném prostoru, dopadisti i valu, neodrazila by se předmětná střela od pevného předmětu, naopak dopadisti by splnilo svůj účel a střelu pohltilo a zabránilo tak úniku střely. Pokud by se střela neodrazila, nevnikla by do těla poškozeného a nezpůsobila by mu zranění. Je tedy evidentní, že poškození mají právo na náhradu nemajetkové újmy na zdraví způsobené skutkem obžalovaných. Poškození dále mají za to, že obžalovaní ve svých odvoláních neuvádějí oproti jejich tvrzením před soudem prvního stupně žádné nové skutečnosti, přičemž tento se se všemi jejich vznesenými námitkami a

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

pochybnostmi vypořádal v odůvodnění rozsudku. Závěrem poškození navrhli, aby odvolací soud odvolání obžalovaných jako nedůvodná zamítl.

11. Ve veřejném zasedání před odvolacím soudem opatrovník obžalované právnické osoby k jejímu výše citovanému odvolání dodal, že dle úředního záznamu s ním sepsaného provedl pouze jakousi zběžnou prohlídku záchytného valu v prostoru střelnice, podrobnou prohlídku neprováděl. Jako svědek však soudem být vyslechnut nemohl, neboť zemřel. Nicméně na základě takto zběžně provedené prohlídky byl provoz střelnice povolen. Je-li obžalovaným vytýkáno, že porušuje své povinnosti tím, že nezabezpečili prostor střelnice, je nutno zdůraznit, že střelnice byla ve stále stejném stavu jako v okamžiku jejího povolení. Pokud nebyla způsobilá k provozu již na počátku, kdy proběhla kontrola její provoz neměl být povolen a došlo tak pochybení na straně povolujícího orgánu, nikoli na straně obžalovaných.
12. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře navrhla, aby odvolání obžalovaných byla zamítnuta jako nedůvodná podle § 256 trestního řádu. Uvedla, že státní zastupitelství se ztotožnilo se všemi výroky napadeného rozsudku a považuje jej za zákonný a odůvodněný. Není pochyb o vině obou obžalovaných. Skutkové závěry jsou podloženy řadou důkazů, které naprosto vylučují popřát sluchu námitkám obhajoby. Byť státní zástupkyně žalovaný čin kvalifikovala jako přečin těžké ublížení na zdraví podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku a okresní soud v tomto smyslu rozhodl o vině, je zřejmé, že po právní stránce nejde o věc jednoduchou a bylo možno uvažovat i o přísnější právní kvalifikaci. Ačkoli v odvolacím řízení nelze z procesních důvodů o vině rozhodnout jinak, než bylo učiněno okresním soudem, odvolací soud by se měl zabývat tím, zda nebylo namíste použít právní kvalifikaci dle § 273 trestního zákoníku. Dle názoru státní zástupkyně tresty vyměřené okresním soudem jsou symbolické, ryze výchovného charakteru a nelze k nim mít připomínky. Naprosto opodstatněné jsou i výroky o náhradě škody a nemajetkové újmy, okresní soud tyto přiznané nároky řádně odůvodnil.
13. Na návrh obhájce obžalovaného byly ve veřejném zasedání odvolacím soudem jako důkaz podle § 213 odst. 1 trestního řádu předloženy k nahlédnutí fotografie z jiných střelnic v České republice, které byly výše zmíněny při citaci obsahu opravného prostředku a tvořily jeho přílohu. Opatrovník obžalované právnické osoby navrhl doplnit dokazování o revizní znalecký posudek zadaný znaleckému ústavu za účelem potvrzení či vyvrácení toho, zda se střela, která způsobila zranění poškozeného, odrazila od pevné překážky v prostoru střelnice či nikoli.
14. Na závěr obhájce obžalovaného oproti písemně podanému odvolání navrhl, aby odvolací soud rozhodl o zproštění obžaloby.
15. Opatrovník obžalované právnické osoby reagoval na názor státní zástupkyně, že přístup obžalovaných k věci je nekritický, tím, že jde o boj o další existenci spolku, neboť v případě pravomocného odsouzení obžalovaného tento ztratí způsobilost být statutárním orgánem spolku. Nikdo jiný, kdo by mohl vykonávat funkci statutárního orgánu, zde není. Nelze tedy souhlasit s tím, že byl obžalovaným uložen symbolický trest. Nikdo nepochybuje o tom, že poškození utrpěli vážnou újmu a že je namíste tuto újmu kompenzovat. Je však přesvědčen, že s ohledem na proběhlé dokazování před soudem prvního stupně by měla být újma kompenzována prostředky práva civilního, nikoli trestního.
16. Krajský soud z titulu podaných odvolání podle § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal napadený rozsudek v celém rozsahu a přezkumu podrobil také správnost postupu řízení, které rozsudku předcházelo. Poté dospěl k následujícím závěrům.
17. V dosavadním procesním postupu orgánů činných v trestním řízení nebylo shledáno žádné pochybení. Tyto plně respektovaly právo obžalovaných na obhajobu. Obžalovaný si v trestním řízení zvolil obhájce a i jeho prostřednictvím tedy mohl plně využít svých procesních práv. Obžalované právnické osobě byl podle § 34 odst. 5 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ustanoven opatrovník, který byl vyzumován o všech úkonech trestního řízení a jehož prostřednictvím tedy i obžalovaná právnická osoba měla možnost plně realizovat svá procesní práva. Obžalovaný, ač byl o všech termínech hlavního líčení řádně a včas vyzuměn, se hlavního líčení osobně nezúčastnil a toto bylo v souladu s ustanovením § 202 odst. 2 trestního řádu provedeno v jeho nepřítomnosti, o čemž vždy soud prvního stupně rozhodl příslušným usnesením. Hlavního líčení se však ve všech termínech zúčastnil jím zvolený obhájce, stejně tak se všech jednacích dnech osobně zúčastnil opatrovník obžalované právnické osoby. Prostřednictvím těchto osob tedy obžalovaní měli možnost pokládat vyslychaným svědkům i znalcům dotazy v průběhu dokazování a rovněž navrhnout provedení důkazů dalších. Písemné vyhotovení napadeného rozsudku poté bylo řádně doručeno a obsahovalo i poučení o právu podat opravný prostředek. Při přezkumu nebyly zjištěny žádné vady, které by vedly k nutnosti zrušit napadený rozsudek podle ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.

18. Krajský soud dále konstatuje, že napadený rozsudek má všechny formální náležitosti vyžadované v § 120 a násl. trestního řádu a že jeho odůvodnění, což je podstatné z hlediska přezkumu rozhodnutí, má všechny náležitosti vypočtené v § 125 odst. 1 trestního řádu. Z odůvodnění je patrné, k jakým skutkovým závěrům soud dospěl a na základě kterých důkazů. Již na počátku tohoto odůvodnění soud označil všechny podstatné důkazy, z nichž byl zjišťován skutkový stav, a poté obsah těchto důkazů podrobně cituje. Při konstatování obsahu stěžejních důkazů soud současně vysvětlil, jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil. Okresní soud dále dostatečným způsobem vysvětlil své právní úvahy, jimiž se řídil při posuzování prokázaných skutečností podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny a trestu. Byl vysvětlen také výrok o trestu a také výroky o náhradě škody, při jejichž odůvodňování se soud věnoval jednotlivým uplatněným nárokům ze strany poškozených.
19. Po přezkumu věcné stránky napadeného rozhodnutí i obsahu předloženého spisu krajský soud dospívá k závěru, že okresní soud ve věci provedl dokazování, které je možno považovat za úplné, postačující plně ke zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí. Splnil tak svou povinnost, která je uložena v ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu. Provedené důkazy soud zhodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Je možno dále dodat, že z obsahu důkazů, které ve věci byly provedeny, nevyplývá, že by bylo namíste dokazování doplnit o případný další nový důkaz, který by měl vliv na učiněné skutkové závěry a z nich vyplývající závěry právní. Opatrovníkem právnické osoby bylo navrženo zpracování revizního znaleckého posudku, avšak ani odvolací soud nepovažoval za nutné tomuto návrhu vyhovět, neboť již v rozhodnutí soudu prvního stupně bylo dostatečně vysvětleno, k jakým závěrům a kterých znaleckých posudků se soud přiklonil a z jakých důvodů.
20. Ke skutkovým závěrům soudu prvního stupně nemá odvolací soud žádné výhrady. Za nepochybně prokázaný lze považovat závěr, že střela, která zranila poškozeného  
byla vystřelena ze zbraně, kterou v kritickou dobu na střelnici používali ke střelbě střelci  
Soud v této souvislosti sice správně připomíná, že se nepodařilo přesně identifikovat osobu, která střílela v okamžiku, kdy vylétla zraňující střela, avšak z hlediska závěru o vině není tato nejistota v osobě střelce podstatná. Soud totiž na základě provedených důkazů dospěl k závěru, jakým způsobem střela opustila prostor střelnice, ačkoli z opatřených znaleckých posudků vyplývalo několik možností, jak k tomu mohlo dojít. Střela nalezená v těle poškozeného totiž byla deformovaná a z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví fyzikální chemie, vyplývá, že na této střele byla zjištěna přítomnost nízkého množství křemíku. K odrazu střely tedy muselo dojít od pevného materiálu, který uvedený chemický prvek obsahuje. Jednoznačně se tak okresní soud mohl přiklonit k verzi, že došlo k odrazu střely od některého z kamenů, které se v prostoru střelnice nacházely, jak bylo zjištěno

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

při ohledání místa činu. Na dvou z ohledávaných kamenů byla výše zmíněným odborným vyjádřením zjištěna přítomnost malého množství olova, tedy kovu používaného pro výrobu střel. Jestliže z kamerového záznamu střelby všech tří jmenovaných střelců, který byl i znalcům předložen, vyplývá, že tito při střelbě neporušili své povinnosti, pak mohl okresní soud oprávněně uzavřít, že obžalovaní porušili svou povinnost zajistit, aby dopadště střel a záchytný val byly zbaveny všech tvrdých předmětů, které by mohly být zdrojem odrazu střel. Tato povinnost vyplývá z ČSN 39 5401 (bod 7.2.5.2.) i ze zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních, konkrétně z jeho přílohy 3, části první, bodu 2.2., který stanovuje technicko-organizační opatření při provozu na střelnici. Je přitom třeba souhlasit s názorem okresního soudu, že i naprostému laikovi je zřejmá skutečnost, že od tvrdého předmětu nacházejícího se v prostoru, kam střely dopadají, se tyto mohou nekontrolovatelně odrazit, a to i mimo střelnici, pokud proti takovým odrazům není konstrukčně zabezpečena, jako v případě střelnice předmetné. V této souvislosti není možno pominout také skutečnost, že již v dřívějších dobách, jak ostatně vyplývá z důkazů shromážděných, docházelo k únikům střel mimo tuto střelnici. Výmluvné je v tomto směru svědectví [redacted], který hovoří přibližně o době 3 let před projednávaným incidentem a který zaznamenal průlet hned několika střel letících směrem od čekanicke střelnice. Jeho svědectví je významné i v té části, kdy uvádí, že tuto věc bezprostředně ohlásil správci střelnice, jímž mu ovšem bylo v podstatě řečeno, že tuto věc nehodlá řešit.

21. Jestliže na základě těchto úvah dospěl okresní soud k závěru o vině obou obžalovaných přečinem těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku, nelze mu nic vytýkat. V rámci právního hodnocení soud dostatečně vysvětlil, proč se zranění poškozeného považuje za těžkou újmu na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. e) a i) trestního zákoníku a porušení výše uvedené povinnosti je nutno považovat za porušení důležité povinnosti. Rovněž bylo vysvětleno, proč lze shledávat trestní odpovědnost nejen u obžalovaného [redacted] jakožto statutárního zástupce obžalované právnické osoby zodpovědného za technický stav střelnice, ale i samotné obžalované právnické osoby, a to s ohledem na soudem uvedená ustanovení zákona č. 418/2011, o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim.
22. Jediná výhrada, kterou má soud odvolací vůči rozhodnutí soudu prvního stupně, respektive vůči odůvodnění jeho rozhodnutí, se týká bodu 52. odůvodnění. Zde soud uvádí, že zavinění obžalovaného [redacted] je spatřováno v rovně úmyslné, ve formě nepřímého úmyslu. S ohledem na správně zvolenou právní kvalifikaci jednání obžalovaných plynoucí ze všech okolností, za nichž došlo ke zranění poškozeného, je zřejmé, že zavinění obžalovaných lze shledávat pouze ve formě nedbalosti, a to konkrétně nedbalosti vědomé, jak ji definuje ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Závěr o právě této formě zavinění lze jednoznačně učinit na základě již dříve zmíněných důkazů, které dokumentovaly předchozí incidenty spočívající v úniku střel z prostoru střelnice, které dříve byly s osobami zodpovědnými za její provoz řešeny, a to jak orgány činnými v trestním řízení či přímo osobami, které zaznamenaly únik střel z prostoru střelnice (viz výše zmíněný svědek [redacted]).
23. Proti výroky o trestu a náhradě škody nebyly ze strany obžalovaných vzneseny žádné konkrétní výhrady. Odvolací soud se proto omezí na konstatování, že při přezkumu těchto výroků nebyly shledány žádné vady, které by měly vést k jejich zrušení podle ustanovení § 258 odst. 1 písm. e) nebo f) trestního řádu. Okresní soud uložil oběma obžalovaným tresty, které jsou zákonné a které lze současně považovat za zcela přiměřené jejich poměrům. V obou případech byly uloženy obžalovaným tresty peněžité, jejich výši lze považovat za zcela odpovídající výdělkovým poměrům obou obžalovaných, přičemž možný okamžitý dopad těchto trestů byl u obou obžalovaných zmírněn možností uložení peněžité tresty splácet v měsíčních splátkách. Soud rovněž vysvětlil, že z hlediska dnešního technického stavu střelnice není namístě ukládání trestu zákazu činnosti, který by jako jediný bylo možno považovat za svým dopadem likvidační. Pokud se týká výroků o náhradě škody, krajský soud se s nimi v plné míře ztotožňuje, přičemž si dovoluje odkázat na vyčerpávající odůvodnění těchto výroků, které se podrobně věnuje oprávněnosti jednotlivých

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.



nároků vznesených poškozenými. Tyto byly v první řadě řádně vyčísleny a důkazně doloženy, v případě náhrad za nemajetkovou újmu spočívající v duševních útrapách, které vytrpěli poškození a jeho manželka, je možno konstatovat, že stanovení jejich peněžitého vyčíslení soud ve svém rozhodnutí dostatečně odůvodnil a nelze je považovat za nepřiměřené.

24. S ohledem na výše řečené krajský soud vyhodnotil obě odvolání, která podali obžalovaní, za nedůvodná, a proto je postupem podle § 256 trestního řádu zamítl.

#### Poučení:

Proti tomuto usnesení zákon další řádný opravný prostředek **nepřipouští**.

Tábor 25. 11. 2021

Mgr. Zdeněk Pořízek v.r.  
předseda senátu

Pavla  
Fišer  
ová

Digitálně  
podepsal  
Pavla  
Fišerová  
Datum:  
2021.12.31  
09:56:29  
+01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Fišerová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 25.11.2021. Připojení doložky provedla Věra Cášková dne 28.01.2022.